

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Θ΄ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΗ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

(Άρθρο 40 παρ. 1 Κ.τ.Β.)

Στην Αθήνα, σήμερα, 11 Νοεμβρίου 2019, ημέρα Δευτέρα και ώρα 13.00΄, στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνήλθε σε συνεδρίαση η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής, κ. Μάξιμου Χαρακόπουλου με θέμα ημερήσιας διάταξης την συνέχιση της επεξεργασίας και εξέτασης του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις». (4^η συνεδρίαση – β΄ ανάγνωση)

Στη συνεδρίαση παρέστησαν Υπουργός Δικαιοσύνης, κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας, καθώς και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής, αφού διαπίστωσε την ύπαρξη απαρτίας, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και έκανε την α΄ ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Επιτροπής. Παρόντες ήταν οι Βουλευτές κ.κ. Βούλτεψη Σοφία, Γιαννάκου Μαριορή (Μαριέττα), Δαβάκης Αθανάσιος, Ζεμπίλης Αθανάσιος, Μπουκώρος Χρήστος, Καραγκούνης Κωνσταντίνος, Κατσαφάδος Κωνσταντίνος, Κελέτσης Σταύρος, Κοτρωτιάς Γεώργιος, Κούβελας Δημήτριος, Λοβέρδος Ιωάννης, Κωνσταντινίδης Ευστάθιος, Κώτσηρας Γεώργιος, Λαμπρόπουλος Ιωάννης, Μελάς Ιωάννης, Παππάς Ιωάννης, Νικολακόπουλος Ανδρέας, Καββαδάς Αθανάσιος, Τσιγκρής Άγγελος, Υψηλάντης Βασίλειος – Νικόλαος, Χαρακόπουλος Μάξιμος, Χιονίδης Σάββας, Αυγέρη Θεοδώρα (Δώρα), Αυλωνίτης Αλέξανδρος – Χρήστος, Γεροβασίλη Όλγα, Φωτίου Θεανώ, Καλαματιανός Διονύσιος – Χαράλαμπος, Λάμπας Σπυρίδωνας, Παπαηλιού Γεώργιος, Πούλου Παναγιού (Γιώτα), Ραγκούσης Ιωάννης, Τζανακόπουλος Δημήτριος, Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος (Αλέκος), Ψυχογιός Γεώργιος, Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια), Καμίνης Γεώργιος, Καστανίδης Χαράλαμπος, Κεγκέρογλου Βασίλειος, Κομνηνάκα Μαρία, Χήτας Κωνσταντίνος, Μυλωνάκης Αντώνιος και Μπακαδήμα Φωτεινή.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάει η συνεδρίαση της δεύτερης ανάγνωσης του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης με θέμα ημερήσιας διάταξης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις» στη Διαρκή Επιτροπή, Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής.

Νομίζω, ότι είναι κατανοητή η μικρή καθυστέρηση στην έναρξη της συνεδρίασης. Ο κ. Υπουργός, υπέγραψε με τον Κινέζο ομόλογό του, συνθήκη για έκδοση καταζητούμενων που προωθεί, νομίζω, την αποτελεσματική συνεργασία στον ποινικό τομέα, μεταξύ των δύο χωρών με στόχο την καταστολή του εγκλήματος.

Πριν δώσω το λόγο, κύριε Υπουργέ, στους Εισηγητές των Κομμάτων θα θέλαμε να ξέρουμε αν θα κάνετε νομοτεχνικές βελτιώσεις ή εάν κάνετε δεκτές τις παρατηρήσεις των συναδέλφων, προκειμένου να τις έχουν υπ' όψιν τους για τις τοποθετήσεις τους.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Καταρχήν, θέλω να σας καλημερίσω και να σας ζητήσω συγνώμη γι' αυτή την καθυστέρηση. Αντιλαμβάνεστε ότι ακόμη και το «Πρωτόκολλο» στις διμερείς επαφές που υπήρχαν με τον Πρόεδρο της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατά κάποιον τρόπο, ξεπεράστηκε με αποτέλεσμα να μην είμαι συνεπής, παρά το ότι υπολόγιζα ότι οι ακριβείς χρόνοι του Πρωτοκόλλου θα τηρούνταν και θέλω γι' αυτό να σας ζητήσω συγνώμη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είχαμε προαναγγείλει, μέσα σε μια ανοιχτή διαδικασία που λαμβάνει κανείς σοβαρά υπόψη τις παρατηρήσεις των Κομμάτων, τις παρατηρήσεις των συναδέλφων Βουλευτών, αλλά, βεβαίως και αυτών που συμμετέχουν ως εκπρόσωποι των φορέων, ερχόμαστε σήμερα στη δεύτερη ανάγνωση του νομοσχεδίου που αφορά στις αλλαγές του Ποινικού Κώδικα για να κάνουμε δεκτές κάποιες από τις παρατηρήσεις, οι οποίες εκφραστήκαν με ένα πολύ συγκεκριμένο τρόπο από συναδέλφους, όπως σας είπα νωρίτερα, από συμμετέχοντες στην συζήτηση και βεβαίως, με αυτό τον τρόπο να δημιουργήσουμε τις συνθήκες και τις προϋποθέσεις του καλύτερου δυνατού νομοθετήματος.

Σας προαναγγέλλω, λοιπόν, την τροποποίηση του άρθρου 79 του Ποινικού Κώδικα, παράγραφος 7, έτσι ώστε στην απόφαση να αναφέρονται ρητά οι λόγοι που δικαιολογούν την κρίση του δικαστηρίου για την επιμέτρηση της ποινής που επέβαλε.

Στο προηγούμενο καθεστώς για την επιμέτρηση της ποινής χρειαζόταν ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, πράγμα που θα οδηγούσε σε σωρεία αναιρέσεων. Δε χρειάζονται, πλέον, φλυαρίες στην απόφαση. Όπως όλα τα χρόνια είχε αιτιολογία η απόφαση, έτσι θα έχει και τώρα. Το ζήτησε η Ένωση Εισαγγελέων, το ζήτησαν δικαστές, το ζήτησαν άνθρωποι του χώρου της δικαιοσύνης και νομίζω ότι, τουλάχιστον, οι συνάδελφοί οι οποίοι γνωρίζουν πολύ καλά το Ποινικό Δίκαιο, αλλά γνωρίζουν και την ανάγκη της συγκεκριμένης αλλαγής.

Δεύτερον, επαναφέρουμε την κακόβουλη βλασφημία και την καθύβριση των θρησκευμάτων, άρθρο 198 του Ποινικού Κώδικα. Προβλέπεται φυλάκιση έως δύο έτη σε όποιον κακόβουλα καθυβρίζει το θεό και όποιος δημόσια και κακόβουλα καθυβρίζει την Ορθόδοξη Εκκλησία ή θρησκεία ανεκτή στην Ελλάδα. Νομίζω ότι με αυτόν τον τρόπο θεραπεύουμε τα πάντα και δημιουργούμε τις συνθήκες, ώστε φαινόμενα που απετέλεσαν τα κορυφαία σημεία της επικαιρότητας το τελευταίο διάστημα, να αντιμετωπίζονται με ένα συγκεκριμένο τρόπο.

Τρίτον, αυστηροποίηση πλαισίου τιμώρησης του βιασμού, άρθρο 336 του Ποινικού Κώδικα, που αφορά και στον βιασμό ανηλίκων. Ήταν κάθειρξη 5 έως 15 έτη τιμώρησης κι έγινε κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών. Επίσης, εάν ο βιασμός έγινε από 2 ή περισσότερους δράστες, που ενεργούσαν από κοινού, αντί για 10 με 15 έτη τιμώρησης, η ποινή μεταβλήθηκε σε ισόβια ή πρόσκαιρη κάθειρξη 10 με 15 χρόνια. Το ζήτησε ο Πρόεδρος της Επιτροπής, ο κ. Χαρακόπουλος, το είπε ο κ. Τσιγκρής. Άρα, λοιπόν, νομίζω ότι και σε αυτό το σημείο αυστηροποιούμε το πλαίσιο σε μια πραγματικότητα, που λίγο ή πολύ τέτοιου είδους φαινόμενα θα γίνει μια μεγάλη προσπάθεια, προκειμένου να αντιμετωπιστούν.

Τέταρτον, αυστηροποίηση του πλαισίου τιμώρησης της διακίνησης μεταναστών. Είναι ο ν. 4251/2014. Εκεί ήδη υπήρχε ούτως ή άλλως μια πολύ αυστηρή ποινή. Αυξάνουμε τα πρόστιμα στις παραγράφους Α' και Β' από «10.000 έως 30.000» σε «30.000 έως 60.000» και από το «30.000 έως 60.000» σε «60.000 έως 100.000». Οι μειωμένες τιμές που προβλέπονται στο άρθρο 463 του Ποινικού Κώδικα, δεν εφαρμόζονται σε αυτό τον ειδικό νόμο λόγω της βαρύτητας της πράξης.

Αυτό το λέω για εσάς, κύριε Μυλωνάκη, για να γνωρίζετε, ότι πλέον φτάνουμε στο χειρότερο δυνατό πλαίσιο. Συγκεκριμένα, στην πρώτη περίπτωση του αριθμού 30, η ποινή από «1 έως 6 έτη» μένει σε «5 έως 10 έτη». Στη Β' περίπτωση αντί για «2 έως 8» μένει «10 έως 15», όπως και στη Γ' περίπτωση. Στην τέταρτη περίπτωση αντί «από 5 έως 15 έτη κάθειρξης» μένει «ισόβια ή πρόσκαιρη κάθειρξη». Πρέπει, επίσης, να ξέρουμε ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση η ποινή και τα πρόστιμα που επιβάλλονται είναι για κάθε μεταφερόμενο άτομο. Αντιλαμβάνεστε σε ποιο επίπεδο φτάνει μια τελική ποινή.

Στις νομοτεχνικές βελτιώσεις κι αναφορικά με την κλοπή αποδίδει περισσότερους απαλείφεται σε σχέση με το σχέδιο νόμου η διάρρηξη και, πλέον, εάν η κλοπή τελέστηκε από 2 ή περισσότερους, που είχαν οργανωθεί με σκοπό την τέλεση κλοπών, τιμωρείται με κάθειρξη έως 10 έτη και χρηματική ποινή.

Ποινική Δικονομία: Κατάργηση της παραγράφου 4 του άρθρου 14 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Ο εισαγγελέας που μετείχε στη σύνθεση του πρώτου βαθμού, δε μπορούσε να μετέχει στη σύνθεση του δεύτερου βαθμού. Αυτό το απαλείψαμε, κ. Λάππα κι εσείς τα ζητήσατε, φαντάζομαι ότι είναι αυτονόητη η ρύθμιση, για όσους γνωρίζουν ποια είναι η πραγματικότητα, ειδικότερα στα δικαστήρια της επαρχίας.

Αντικατάσταση της παρ.1 του άρθρ.246, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Έχει να κάνει με το ποιος συντάσσει το κατηγορητήριο – και εσείς, κ. Λάππα, νομίζω το αναφέρατε αυτό. Μέχρι τώρα η σύνταξη γινόταν από τον εισαγγελέα και το επαναφέραμε στο προηγούμενο καθεστώς, που το συντάσσει ο ανακριτής. Το ζήτησαν επίμονα και η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων και η Ένωση των Εισαγγελέων. Νομίζω, ότι είναι και αυτό μια ρύθμιση, η οποία θα διευκολύνει τη λειτουργία των δικαστηρίων.

Τρίτη τροπολογία. Αντικατάσταση της παρ.1 του άρθρ.248, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Είπαμε ότι στην πραγματικότητα είναι η ίδια, δηλαδή δεν αλλάζει κάτι επί της ουσίας.

Αντικαθιστούμε, επίσης, την παρ.3 του άρθρ.248, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αυτό, στην πραγματικότητα, έχει να κάνει ακριβώς με το ίδιο που είπαμε νωρίτερα.

Πέμπτο, είναι η αντικατάσταση του άρθρ.250, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που πάλι αναφέρεται ακριβώς στο ίδιο, δηλαδή στο ποιος το συντάσσει. Πλέον το συντάσσει ο ανακριτής.

Έκτο, τροποποίηση του άρθρ.304, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Ρυθμίζει τις περιπτώσεις απόδοσης χρημάτων σε αυτούς που αθώθηκαν και είχαν δώσει χρήματα για αποκατάσταση της ζημιάς.

Πρέπει, κάποια στιγμή, να αποκτήσουμε τη φιλοσοφία και το χαρακτήρα της πολιτείας δικαίου. Είναι άνθρωποι οι οποίοι αθώθηκαν τελεσίδικα και δεν μπορούν να πάρουν τα χρήματα, τα οποία κάποια στιγμή τους είχαν κρατηθεί ως εγγύηση και ως πιθανή αιτία ή λόγο μιας επόμενης καταδίκης.

Τροποποίηση του άρθρ.485, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, είναι διαδικαστικό. Αφορά το ποιες διατάξεις εφαρμόζονται στη συζήτηση αναιρέσεων επί βουλευμάτων.

Όγδοο, είναι η τροποποίηση του άρθρου 486. Είναι κάτι το οποίο ήταν αριθμηστο λόγω της επαναφοράς του μονομελούς εφετείου. Το είχε ζητήσει ο κ. Μπούγας, αν θυμάμαι καλά, αλλά και εσείς κ. Κωνσταντινίδη το είχατε πει. Άρα, λοιπόν, και αυτό τακτοποιείτε.

Ένατο, είναι η τροποποίηση του άρθρ.511, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Είναι η επαναφορά του «βάσιμου λόγου». Τροποποίηση, διότι χωρίς να γίνεται έρευνα της βασιμότητας των λόγων αναίρεσης στο δικαστήριο, υποχρεούνταν να εξετάσει την παραγραφή. Υπήρχε θέμα με μαζικές παραγραφές. Νομίζω - και επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά – ότι οι συνάδελφοί, οι οποίοι έχουν μια ιδιαίτερη γνώση και μια εξειδίκευση στο Ποινικό Δίκαιο, τουλάχιστον τις αλλαγές στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μπορούν να τις αντιληφθούν, αλλά κυρίως, να κρίνουν ότι είναι προς την κατεύθυνση της διευκόλυνσης της λειτουργίας των δικαστηρίων σε όλη τη χώρα.

Εννοείται, ότι ακόμη και στη β' ανάγνωση είμαστε εδώ, προκειμένου να δεχθούμε οποιαδήποτε άλλη παρατήρηση και βεβαίως, εάν είναι δυνατόν μέχρι την Τετάρτη, που θα έχουμε τη συζήτηση στην Ολομέλεια, να την ενσωματώσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, η προσθήκη στο θέμα των μολότοφ, αν θεωρούνται εκρηκτικές ή εμπρηστικές, το εξετάσατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το θέμα αυτό, κύριε Δαβάκη, είναι απαντημένο. Βεβαίως, σωστό για κάποιους, για κάποιους άλλους όχι, αλλά είναι ήδη απαντημένο από γνωμοδότηση του Αρείου Πάγου, ότι οι μολότοφ έχουν ένα συγκεκριμένο χαρακτήρα και έτσι ακριβώς περιγράφεται, ουσιαστικά, στην αλλαγή του Ποινικού Κώδικα.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ, για την τοποθέτησή σας, η οποία δείχνει ότι είχατε «ευήκοο νου» στις παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στις προηγούμενες συνεδριάσεις και από τους φορείς και κυρίως, από τους Εκπροσώπους όλων των πολιτικών δυνάμεων.

Θεωρώ ότι τρεις, τουλάχιστον, από τις παρατηρήσεις που έγιναν δεκτές είναι πιο εμβληματικές, όπως η αυστηροποίηση των ποινών, τόσο για την παιδεραστία και τους βιασμούς, όσο και για τους διακινητές μεταναστών και προσφύγων. Βεβαίως, όπως και η ρύθμιση για τη κακόβουλη βλασφημία των Θείων.

Θέλω να πιστεύω ότι μέχρι τη συζήτηση και την ψήφιση του νομοσχεδίου στην Ολομέλεια, εάν υπάρξουν και νέες παρατηρήσεις, θα τις δείτε σοβαρά.

Προχωράμε τη διαδικασία με τις τοποθετήσεις των Εισηγητών και των Ειδικών Αγορητών των Κομμάτων.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνιδης.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ (Εισηγητής της Πλειοψηφίας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την εξαντλητική συζήτηση που προηγήθηκε στις προηγούμενες συνεδριάσεις «φωτίστηκαν» τα επί μέρους ζητήματα. Δηλαδή, οι τροποποιήσεις που εισάγονται με το παρόν νομοσχέδιο. Έγινε ένας διάλογος εξαντλητικός για τις επιμέρους ρυθμίσεις. Υπ' αυτή την έννοια η επανάληψη στις αναφορές των ειδικότερων προβλέψεων είναι, μάλλον, περιττή. Οπότε, κύριε Πρόεδρε, με ευπείθεια και στην προηγηθείσα παραίνεσή σας, δεν θα εξαντλήσω τον χρόνο που μου δίνετε.

Νομίζω, ότι σε γενικότερο πλαίσιο η κριτική που ασκήθηκε, κυρίως για τις παρεμβάσεις στο ουσιαστικό μέρος, είναι μάλλον αυστηρή, δεδομένου ότι οι τροποποιήσεις που επήλθαν ήταν αναγκαίες, τόσο γιατί σημειώθηκαν κάποιες παραλείψεις στις εκτεταμένες αλλαγές που εισήχθησαν με τους νέους Κώδικες, όσο και γιατί τροποποιήθηκαν διατάξεις που ανταποκρίνονται στο πνεύμα της εποχής. Δηλαδή, στην αντιμετώπιση κάποιων αξιόποινων συμπεριφορών, για τις οποίες και το προηγούμενο διάστημα και προεκλογικά η νέα Κυβέρνηση είχε εκφράσει τις αντιρρήσεις της αναφορικά με την υποβάθμιση του αξιοποίνου τους. Κατά συνέπεια, η εισαγωγή αυστηρότερων κυρώσεων στις συγκεκριμένες διατάξεις ανταποκρίνεται, πλήρως, στη δέσμευση της νέας Κυβέρνησης.

Αναμφίβολα, όμως, δύσκολα θα έλεγε κανείς ότι ακόμα και η επίταση των ποινών που εμφανίζεται σε αυτές τις ειδικότερες ρυθμίσεις κινείται σε μία αντί φιλελεύθερη κατεύθυνση, όπως διατυπώθηκε η μομφή από τα Κόμματα της αντιπολίτευσης. Νομίζω ότι σε όλο το εύρος των αλλαγών η αυστηροποίηση των κυρώσεων τελεί σε ένα πνεύμα αναλογικότητας ως προς την βαρύτητα των φαινομένων, που είτε τυποποιούνται των πρώτων, είτε αντιμετωπίζονται με επιβαρυντική πρόβλεψη.

Κατά συνέπεια, σε γενικές γραμμές, το πνεύμα του Κώδικα δεν έχει αλλάξει. Η συζήτηση που εξελίχθηκε εντοπίστηκε, ιδίως σε θέματα της τρομοκρατίας, όπου είχαμε την τυποποίηση συμπεριφορών, οι οποίες έχουν κάνει την εμφάνισή τους, τόσο στο πλαίσιο της εθνικής δράσης τρομοκρατικών οργανώσεων, όσο και σε φαινόμενα διεθνούς τρομοκρατίας. Υπ' αυτή την έννοια, δεν θα μπορούσε να αφεθεί κενή η συγκεκριμένη συμπεριφορά. Δηλαδή, χωρίς ποινική αντιμετώπιση.

Εξάλλου, υπήρχε ένα εμφανές κενό, σε ό,τι αφορά στην κατοχή εκρηκτικών στο πλαίσιο δραστηριοτήτων, που εμφανίζουν μεγαλύτερη επικινδυνότητα για το ευρύτερο κοινό. Κατά συνέπεια, έπρεπε - και καλώς προβλέφθηκε - η αυστηρότερη αντιμετώπισή τους από την κοινή κατοχή.

Εξάλλου, νομίζω εύστοχες υπήρξαν στο πλαίσιο του διαλόγου, οι παρατηρήσεις συναδέλφων, τόσο σε ό,τι αφορά την περίπτωση της κακουργηματικής κλοπής, όπου με το νέο νομοσχέδιο εισήχθη η κακουργηματική μορφή της πράξης, όταν αυτή πραγματοποιείται από δύο τουλάχιστον άτομα, τα οποία συστήνουν μια οργάνωση, με διαρκή δομή και δράση, για την διάπραξη κλοπών. Κύριε Υπουργέ, εάν δεν κάνω λάθος απαλείφεται η πρόβλεψη για διάρρηξη, ήταν πολύ εύστοχη η παρατήρηση της συναδέλφου, διότι και σε αυτή την περίπτωση, με την απάλειψή της καταλαμβάνονται και οι υπόλοιπες, συχνότατα εμφανιζόμενες, περιπτώσεις συστηματικών κλοπών. Άρα, ορθώς απαλείφθηκε από εκεί.

Ασφαλώς ορθή ήταν και στο επίπεδο του ουσιαστικού μέρους η επαναφορά του αδικήματος με πλημμεληματικό, μάλιστα, χαρακτήρα της διατάραξης ησυχίας, αφού είναι μία συμπεριφορά, η οποία εμφανίζει μια συχνότητα και ήταν αίτημα πολλών συμπολιτών μας, να προβλεφθεί εκ νέου, να επανέλθει, δηλαδή, η σχετική ποινική πρόβλεψη για την αντιμετώπισή της.

Ομοίως, στην ορθή κατεύθυνση, νομίζω, κινούνται οι νέες προβλέψεις, αυτές, δηλαδή, που εισάγονται ενόψει της δεύτερης συζήτησης, για την κακόβουλη βλασφημία, αλλά και η επιβαρυντική αντιμετώπιση της πράξης του βιασμού, όταν αυτή τελείται σε βάρος ανηλίκου και όταν τελείται από δύο ή περισσότερα άτομα.

Ομοίως, εύστοχη υπήρξε η επέμβαση στο πεδίο των ενδίκων μέσων, αναφορικά με την περίπτωση που σε αθωωτική απόφαση του Μονομελούς Εφετείου, ο Εισαγγελέας έχει πλέον με την τροποποίηση που εισάγεται το δικαίωμα να ασκήσει, κατά αυτής, έφεση.

Επιπλέον, νομίζω, ότι έγιναν αποδεκτές- το είπε προηγουμένως ο κ. Υπουργός - και κινούνται στη σωστή κατεύθυνση κυρίως από λειτουργικής άποψης η εξαίρεση του Εισαγγελέα - πρόταση της Αντιπολίτευσης μετά από παρατήρηση της Αντιπολίτευσης, αλλά και των εκπροσώπων του Εισαγγελικού Κλάδου στην διαβούλευση με τους φορείς, η απάλειψη της περίπτωσης της εξαίρεσης του Εισαγγελέα όταν αυτός συμμετείχε στην έκδοση βουλεύματος.

Εν τούτοις, θα σημειώσω και νομίζω θα συμφωνήσουμε όλοι, ότι και η αρχική ρύθμιση, αυτή, δηλαδή, που εισαγόταν με το νομοσχέδιο κινούνταν προς τη σωστή κατεύθυνση, αφού είναι λογικό, ότι υπάρχει μια προδιάθεση θα πω, στο συλλογισμό, στη σκέψη του Εισαγγελέα, εκείνου που έχει εκφράσει μια κρίση στο προηγούμενο στάδιο, άρα πρέπει να υπερβεί τον εαυτό του ο Εισαγγελέας που συνεδριάζει, που παρίσταται στην επ ακροατηρίου διαδικασία, ούτως ώστε να αποστεί, εάν κρίνει ότι έτσι πρέπει να συμβεί από την προηγούμενη τοποθέτησή του. Νομίζω, ότι εκεί προτάσσεται εξ ανάγκης, θα έλεγα, για την αντιμετώπιση πρακτικών ζητημάτων, η λειτουργική βελτίωση της ρύθμισης αφού πολύ συχνά, θα ήμασταν αντιμετώποι με το φαινόμενο του να μην μπορεί να αντικατασταθεί ο Εισαγγελέας της Έδρας.

Ομοίως σωστή, ήταν και η ρύθμιση για την μη διατύπωση της κατηγορίας από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών ενόψει του ιδιαίτερου φόρτου με το οποίο έχει επιβαρυνθεί η εισαγγελική λειτουργία του Εισαγγελέα, δηλαδή, των Πλημμελειοδικών και να επανέλθουμε στην προηγούμενη πρόβλεψη, για την κατάρτιση του κατηγορητηρίου από τον Ανακριτή.

Συγκεκριλαιωτικά, θα έλεγα ότι οι κινήσεις, οι τροποποιήσεις που εισάγονται με το νομοσχέδιο, κρίνονται απολύτως αναγκαίες, αφού είναι σημαντικές και εκτεταμένες οι βελτιώσεις που επέρχονται.

Νομίζω, ότι συμφώνησαν τα περισσότερα κόμματα της αντιπολίτευσης σε ένα ευρύτατο αριθμό των τροποποιήσεων που εισάγονται και ως εκ τούτου, από μόνο του αυτό το γεγονός αποδεικνύει, ότι ήταν επιβεβλημένη η μεταρρύθμιση, τουλάχιστον σε αυτό το στάδιο, αυτών των ρυθμίσεων των δύο κωδίκων.

Είναι σχεδόν βέβαιο, ότι από την εφαρμογή των νέων κωδίκων και από τις δυσλειτουργίες που ενδεχομένως να εμφανίσουν οι καινοφανείς θεσμοί που εισάγονται, θα ακολουθήσουν και νέες βελτιώσεις στο επόμενο στάδιο και ως εκ τούτου, θα πρέπει να δούμε την εύρυθμη λειτουργία στην απονομή της δικαιοσύνης, να εντοπίσουμε τις όποιες ελλείψεις, να τις καταγράψουμε, σε συνεργασία με τους λειτουργούς, δικαστικούς, εισαγγελικούς και τους συλλειτουργούς, δικηγόρους, αλλά και στο επίπεδο της σωφρονιστικής πολιτικής, ούτως ώστε να οδηγηθούμε σε ένα πλέγμα διατάξεων, που θα επιτελούν το σκοπό της ορθής απονομής της ποινικής δικαιοσύνης.

Με αυτές τις σκέψεις, επιφυλασσόμενος για άλλες τοποθετήσεις που θα εξελιχθούν κατά την συζήτηση της β' ανάγνωσης, εισηγούμαι εκ νέου την υπερψήφιση του νομοσχεδίου, συμπεριλαμβανομένων και των ρυθμίσεων, τροπολογιών που εισάγονται μετά τις τοποθετήσεις του κ. Υπουργού.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ(Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Λάμπας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ(Εισηγητής της Μειοψηφίας): Κύριε Υπουργέ, ξεκινήσατε με μια διάταξη του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που με ικανοποίηση περίμενα. Έλεγα ότι θα έρθετε, ως Υπουργός και θα κάνετε προτάσεις, όχι προς την αυστηροποίηση αφού είχατε επικαλεσθεί ότι η διεθνής και ευρωπαϊκή πρακτική είναι προς την λιγότερη αυστηροποίηση, αλλά εσείς ήρθατε με μια σαρωτική τροπολογική αντίληψη και είπατε πράγματα φοβερά και τρομερά.

Θα σας μιλήσω τώρα σαν νομικός και όχι σαν πολιτικός. Μετά την τελευταία συνεδρίαση που κάναμε εδώ, βούιξαν τα ραδιόφωνα και η τηλεόραση ότι ο Λάμπας είπε το φοβερό και τρομερό, ότι «τι αδίκημα διαπράττει ένας που έχει μολότοφ;», λες και δεν συζητούσαμε εδώ, αν είναι πλημμέλημα ή κακούργημα, αλλά αν είναι αδίκημα. Μα προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα ποινή φυλάκισης, τρία έως πέντε έτη και μάλιστα, εκτιόμενη ποινή. Στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση, ιδιαίτερα στο Skai έλεγαν, αν είναι δυνατόν να κουβαλάει κάποιος μολότοφ και να την πάει βόλτα, όπως έλεγε ο κ. Υπουργός και να είναι αδίκημα. Το αποκαθιστώ λοιπόν, γιατί η συζήτηση γινόταν για το αν είναι πλημμέλημα ή κακούργημα και όχι αν είναι αδίκημα. Αυτό το έκανα σαν εξήγηση, εκ προοιμίου.

Κύριε Υπουργέ, θα μπορούσατε να απαλείψετε τη διάταξη στο άρθρο 168, που παρεμβαίνετε και είναι εκ του περισσού, γιατί ο συμβολαιογράφος είναι υπάλληλος και μάλιστα, έχει αυστηρότερη ποινή από αυτήν που φέρνετε, τρία έτη φυλακή. Αφού το είπαμε, ότι το κείμενο στον Ποινικό Κώδικα πρέπει να είναι ενιαίο, συνεκτικό και πολύ πυκνό. Δεν χρειάζεται να επαναλαμβάνεται διάταξη προς την προστασία του υπαλλήλου του πλειστηριασμού. Ο συμβολαιογράφος είναι υπάλληλος εκ του νόμου, με το άρθρο 13. Κακώς το είπατε, δεν προσθέτουμε διατάξεις, που είναι περιττές ή ρυθμίσεις που γίνονται σε άλλα άρθρα. Αυτό πρέπει να το καταλάβουμε, για τον Ποινικό Κώδικα. Απλώς, το τονίζω και δείτε το λίγο με τους συνεργάτες σας.

Σχετικά με το θέμα της κατοχής, θα μιλήσω στην Ολομέλεια. Πρέπει να ξέρετε, ότι η κατοχή, ως αυτοτελές ποινικό αδίκημα, προβλέπεται σε ελάχιστες περιπτώσεις στο ποινικό δίκαιο και είναι τρεις, τέσσερις. Είναι η κατοχή πορνογραφικού υλικού, η κατοχή

ναρκωτικών, η οποία είναι ανάλογα με την ποσότητα και αν είναι για ίδια χρήση, είναι και απαλλακτική η απόφαση του δικαστηρίου, η κατοχή ασέμνων. Αυτοτελές έγκλημα, το οποίο γίνεται πράξη μόνο ως κατοχή, είναι μόνον η κατοχή ραδιενεργού υλικού, το οποίο έχει μια επικινδυνότητα το ίδιο ως υλικό. Πουθενά αλλού δεν είναι αυτόνομο, ανεξάρτητο, αυτοτελές αδίκημα η κατοχή, μόνον ως κατοχή. Κυρίως, για τους νομικούς της Επιτροπής, θα πρέπει να σας πω, ότι την τελευταία δεκαπενταετία στη Γερμανία έχει αναπτυχθεί ένας τεράστιος διάλογος, με τις μεγαλύτερες επιστημονικές προσωπικότητες του γερμανικού ποινικού δικαίου, που ασχολούνται ειδικά με το θέμα αυτό, τα αδικήματα κατοχής.

Θα πρέπει να σας πω ότι μεγάλα ονόματα, όπως είναι ο Γκρόμπ, ο Εϊνστάιν, ο Χέλελερ, καθηγητής στη Φρανκφούρτη και στο Μόναχο, έχουν γράψει ολόκληρα συγγράμματα για την κατοχή και έχουν πει το εξής «όταν η κατοχή τιμωρείται από μόνη της χωρίς να απαιτείται καμία άλλη ενέργεια, μόνο η κατοχή, η απαξία στα εγκλήματα κατοχής ως εγκλήματα διαρκούς κατάστασης διακινδύνευσης», έτσι το ερμηνεύουν, ότι είναι μια διαρκής κατάσταση διακινδύνευσης και έτσι το θεωρεί και ο Ποινικός Κώδικας, γι' αυτό τιμωρούνται από τρία έως πέντε χρόνια φυλακή, «συνίσταται κατά μία άποψη είτε στη διατήρηση μιας σχέσης εξουσίας επάνω στο πράγμα που θεωρεί επικίνδυνο στη μελλοντική χρήση ή γιατί δεν προβαίνει στην άμεση αποξένωση του». Αυτή είναι η φιλοσοφία της κατοχής, αυτό λέει το γερμανικό ποινικό δίκαιο. Και υποστηρίζει βεβαίως, ότι οι καθηγητές του αυτοί λένε ότι σε ένα δικαιοκρατούμενο και φιλελεύθερο ποινικό δίκαιο, η κατοχή εάν από μόνη της δεν παράγει άμεση διακινδύνευση, δεν μπορεί να υπάρχει κανένα αδίκημα. Παρόλα αυτά, ο Ποινικός Κώδικας έχει αναγάγει την κατοχή των εκρηκτικών υλών σε αυτοτελές, αυτόνομο και ανεξάρτητο ποινικό αδίκημα χωρίς να υπάρχει πράξη, δηλαδή, παρότι εγώ διαφωνώ γενικώς, το έχει κάνει όμως και έχει πλαίσιο εκτιόμενης ποινής τρία έως πέντε χρόνια. Τώρα έρχεστε και λέτε ότι αυτός που έχει μια κατοχή και κύριε Υπουργέ, τι θα την κάνει βόλτα; Τα ναρκωτικά θα τα κάνει βόλτα; Να τον κάνουμε πριν ακόμη αρχίσει η πράξη, υπάρχει πράξη στο χώρο του ποινικού δικαίου, με μια δεκαετή κάθειρξη. Αυτή είναι η διαφωνία μας. Αυτό θα το δούμε όμως στην Ολομέλεια, διότι είναι θέμα θεωρίας.

Κύριε Υπουργέ, αν κατάλαβα καλά, αυστηροποιείται το άρθρο 339, του Ποινικού Κώδικα, δηλαδή βιασμός με ανηλικούς, είναι η παλαιά έννοια της αποπλάνησης ανηλικού. Ακούστε τώρα τι προβλήματα δημιουργούνται. Όσον αφορά πάλι τους νομικούς και τους συνεργάτες σας, η πράξη βιασμού σε βάρος ανηλικού, εδώ έχουμε δύο αδικήματα, έχουμε το βασικό αδίκημα το 336, με πλαίσιο ποινής 5 έως 15 χρόνια και έχουμε και την αποπλάνηση το 339, που έχουμε, αν είναι ανήλικος μέχρι 12 ετών κάθειρξη έως 15 χρόνια, εάν είναι από 12 έως 14 ετών από πέντε έως δέκα χρόνια και εάν είναι πάνω από 14 ετών έως δέκα χρόνια φυλακή, η ποινή, σύμφωνα με τη θεωρία περί σωρείας αδικημάτων, που θα επιβληθεί στον ανήλικο, που βιάζει κύριε Υπουργέ, δεν είναι μόνο η ποινή του 339.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ(Υπουργός Δικαιοσύνης): Είναι συνδυασμός.

ΣΠΥΡΟΣ ΛΑΠΠΑΣ(Εισηγητή της Μειοψηφίας): Συρρέει με την ποινή του βιασμού. Έχουμε αληθινή κατ' ιδέα συρροή, δηλαδή δεν αρκούν 15 συν 15 σύνολο τριάντα χρόνια για το βιασμό εις βάρος ανήλικων; Κοιτάξτε, όπως πάτε τώρα, πάτε στο βιασμό του ανήλικου και βάζετε ποινή παραπάνω από το θανατηφόρο βιασμό, που είναι ισόβια κάθειρξη ή κάθειρξη δέκα ετών. Λέω, για τους συνεργάτες σας, εάν πάνε σε αυτό το πλαίσιο ποινής που προτείνετε τώρα, ο θανατηφόρος βιασμός έχει ποινή έχει ισόβια ή κάθειρξη 10 ετών τουλάχιστον και τώρα, θα έχουμε στο βιασμό του ανήλικου μεγαλύτερη ποινή από το θανατηφόρο βιασμό, που είναι ισόβια κάθειρξη ή τουλάχιστον δέκα ετών. Θέλω να πω ότι ασφαλώς ο βιαστής έχει μεγάλη απαξία για το κοινωνικό σύνολο, την κοινωνική συλλογική συνείδηση και την κοινή αντίληψη, όμως θα έχουμε πολλά ζητήματα εφαρμογής και υλοποίησης αυτών των διατάξεων. Προσέξτε το είναι πολύ σοβαρό.

Κύριε Υπουργέ, δεν άκουσα να λέτε τίποτα για το θέμα του 390, για την απιστία των τραπεζικών στελεχών. Εγώ και στις δύο προηγούμενες συζητήσεις και τώρα σας λέω το εξής, μάλιστα η τελευταία συζήτηση συνδυάστηκε με το θάνατο του τεράστιου διαμετρήματος του δασκάλου Νικολάου Ανδρουλάκη. Σε ένα βιβλίο του λέει « η γενικευμένη ανάθεση του έργου της πρόκλησης της δίωξης στην υποκείμενη σε

εκφοβισμούς, σε εκβιασμούς ή και σε εξαγορά ενδεχομένως ράθυμη ή όπως αντίθετα υπέρμετρα εκδικητική ιδιωτική βούληση, δεν μπορεί να γίνει καταρχήν αποδεκτή». Αυτό το λέει, διότι πρέπει να υπάρχει ένας οριζόντιος κανόνας ότι σε όλα τα κακουργήματα η δίωξη αφορά το κράτος, αφορά την πολιτεία, αφορά το κοινωνικό σύνολο, αφορά το δημόσιο συμφέρον και πρέπει να είναι αυτεπάγγελτη.

Θα πρέπει να θυμίσω εδώ, στους νομικούς, ότι στο πανεπιστήμιο όταν μας δίδασκε ο Ιωάννης Μανωλεδάκης, μεγάλος δάσκαλος, ανέφερε ότι η πιο χαρακτηριστική περίπτωση προστασίας του δημοσίου συμφέροντος στην τέχνη είναι η Ορέστεια του Αισχύλου και από εκεί από την Ορέστεια του Αισχύλου η λατινική γραμματεία μετά το πήρε και το ανήγαγε σε υπέρτατο νόμο «salus populi suprema lex esto» , το δημόσιο συμφέρον ας είναι ο υπέρτατος νόμος. Άρα, λοιπόν, όταν μιλάμε για το δημόσιο συμφέρον ας προσέξουμε λίγο τι νομοθετούμε. Συνεχίζει, λοιπόν, ο Ανδρουλάκης «τρεις κατηγορίες μόνο μπορούν να εξαιρεθούν από την αυτεπάγγελτη δίωξη κακουργήματος. Μικρής βαρύτητας προσβολή, τέλεση στο πλαίσιο πολύ στενών προσωπικών σχέσεων, όπως είναι η υπεξαίρεση και η φθορά ξένης ιδιοκτησίας, δηλαδή μεταξύ δύο ιδιωτών και τρίτον, η προστασία του θύματος όταν υπάρχει σύγκρουση και άρα, μια στάθμιση μεταξύ του κοινού συμφέροντος και του ποινικού κολασμού». Αυτές είναι τρεις εξαιρέσεις, τέτοια εξαίρεση του 390, δεν υπάρχει.

Άρα, λοιπόν, λόγος, δικαιολογητικός λόγος σε επίπεδο νομικού ποινικού δικαίου δεν μπορεί να ευσταθήσει μια δίωξη κακουργηματικού τύπου κατ' έγκληση.

Έγινε μια κουβέντα πριν και αφέθηκε η εντύπωση, ότι αυτό, κύριε Υπουργέ, είπατε ότι διευκολύνει τους τραπεζικούς υπαλλήλους για τις ρυθμίσεις δανείων κ.λπ.. Αυτό έχει γίνει ήδη από τον Ελληνική Πολιτεία.

Με το άρθρο 65, του ν.2017, όπου έχουμε αναδιαρθρώσεις, ρύθμιση οφειλών, δεν υπέχουν ποινική ευθύνη οι υπάλληλοι ούτε των τραπεζών, ούτε άλλων δημόσιων φορέων, ούτε της τοπικής αυτοδιοίκησης. Μάλιστα και αναφέρει χαρακτηριστικά, το άρθρο 65, αυτού του ν.2017, γιατί δεν υπέχουν ευθύνη; Για τρία πράγματα.

Πρώτον, όταν έχουμε πράξη ακόμα και πράξεις παραλείψεις που εκτελούνται με σκοπό τη ρύθμιση των οφειλών για την είσπραξη τουλάχιστον μέρος της απαίτησης, δεν οδηγούν δεύτερον, σε χειροτέρευση της πραγματικής οικονομικής θέσης του νομικού προσώπου, του δανειστή και τρίτον, για πράξεις ή παραλείψεις, οι οποίες αφορούν τη διαχείριση περιουσίας του πιστωτικού ή χρηματοδοτικού ιδρύματος.

Εδώ σε αυτές τις περιπτώσεις δεν υπάρχει ποινική δίωξη, δεν υπάρχει ποινική ευθύνη, δεν υπάρχει διάταξη νόμου. Και τι γίνεται; Εάν δεν έχουμε μία από αυτές τρεις περιπτώσεις, τι γίνεται; Πάμε στον Εισαγγελέα να ασκήσει δίωξη; Όχι, είπε ο νομοθέτης πριν. Ακούστε, τι λέει: Για πράξεις ή παραλείψεις που δεν αφορούν αναδιαρθρώσεις ταμείων, δανείων ρύθμιση κ.λπ. πού πάμε; Ή για δίωξη δεν ασκείτε δίωξη από τον Εισαγγελέα, μόνο ύστερα από αίτηση τριμελούς Επιτροπής από Δικαστές Εφέτες, παρακαλώ, του Εφετείου Αθηνών, που υπηρετούν στο Εφετείο Αθηνών, οι οποίοι ορίζονται από Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο.

Ακούστε, δικονομικές και ουσιαστικές εγγυήσεις, που πρέπει να έχει που υπάρχουν εδώ σωρευτικά και προνομιακά, θα έλεγα εγώ, υπέρ των τραπεζικών στελεχών ή των φορέων του δημοσίου ή των φορέων της τοπικής αυτοδιοίκησης και μάλιστα, στην Επιτροπή αυτή που προεδρεύει λέει: «ο αρχαιότερος εφέτης αναθέτει σε εμπειρογνώμονα της τράπεζας της Ελλάδος το επικείμενο δηλαδή, εποπτικό, ελεγκτικό όργανο των τραπεζών, να συντάξει πραγματογνωμοσύνη και με αναλυτικά και εμπειριστατωμένα στοιχεία, να φέρει στην υπαιτιότητα των τριών εφετών και μόνο όταν αυτοί διαπιστώσουν, ότι πράγματι πράξη ή παράλειψη κακουργηματικού χαρακτήρα, τότε ασκείται η δίωξη». Άρα, όλες οι εγγυήσεις, κύριε Υπουργέ, που είπατε, ότι θέλετε να προασπίσετε για να προστατεύσετε, υπάρχουν ήδη.

Πέρα από αυτό. Αλήθεια, η Ελλάδα σήμερα υιοθετώντας μια τέτοια διάταξη, κύριε Υπουργέ, πιστεύετε, ότι θα βγει ωφελημένη σε επίπεδο ευρωπαϊκό και διεθνές σε σχέση με τους θεσμούς δηλαδή, που ελέγχουν και εποπτεύουν τη χώρα; Θα σας πω εγώ τι είπε η «FAT» μόλις έμαθε από τη διαβούλευση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ελπίζω να το διαβάσατε όλο και σωστά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ (Εισηγητής της Μειοψηφίας): Να το διαβάσουμε τώρα όλο, δεν έχει νόημα, θα σας το καταθέσω στην Αγγλική στην Ολομέλεια.

Λέει η FAT, βάσει της παραπάνω πρόβλεψης συμφωνεί απολύτως με την Ένωση Εισαγγελέων Ελλάδος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Πού το είδατε αυτό; Είναι η απάντηση της «FAT» ή είναι κάποιο δημοσίευμα; Για να καταλάβω δηλαδή, γιατί πρέπει να

μιλήσουμε σοβαρά πλέον. Είναι η απάντηση της «FAT» η επίσημη ή είναι κάποιο δημοσίευμα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ (Εισηγητής της Μειοψηφίας): Εγώ δεν είμαι Αγγλομαθής, θα σας το δώσω στην Αγγλική. Εγώ ένα πράγμα έχω να σας πω. Ότι η «FAT» τον Ιούνιο του 2019 αναβάθμισε τη χώρα, γιατί μετά την ψήφιση των κωδίκων θεώρησε, ότι πράγματα γίνονται πολύ σοβαρές προσπάθειες καταπολέμηση της διαφθοράς και των εγκλημάτων, των κακουργημάτων, απληστίας, πλαστογραφίας, τρομοκρατίας και συναφών εγκλημάτων.

Τώρα, κύριε Υπουργέ, που κάνετε πάλι πίσω -την απιστία την τραπεζικών στελεχών- και πάτε κατ' έγκλιση κακουργηματική απιστία, νομίζω, ότι θα έχουμε ζητήματα και σοβαρά ζητήματα και σε επίπεδο ευρωπαϊκών θεσμών και σε επίπεδο διεθνών θεσμών.

Είδα και μια ανακοίνωση ακόμα και από την πλευρά των επενδυτών, που λένε ότι ένα τέτοιο κλίμα, όπου θέματα κακουργηματικής απιστίας δεν αντιμετωπίζεται με διάρκεια, δηλαδή την κατ' έγκληση, τα δύο ζητήματα ακόμα και στο χώρο των επενδύσεων. Θέλω αυτά να τα λάβετε υπόψη σας. Πάντως σημασία έχει το εξής: Η κακουργηματική απιστία έχει ρυθμιστεί επαρκώς από τον Έλληνα νομοθέτη, όπως σας είπα πριν, το 2017, με άρθρο 65 του ν.2017 και δημοσίως το λέω προνομιακά υπέρ των τραπεζικών στελεχών. Μόνο υπό αυστηρούς όρους και υπό αυστηρές προϋποθέσεις και από επιτροπή τριών Εφετών και αφού διατάξουν πραγματογνωμοσύνη, μόνο τότε θα κρίνουν, αν οι πράξεις, ή παραλείψεις ζημίωσαν το τραπεζικό σύστημα. Μην ξεχνάτε ότι ένα ανακεφαλοποιημένο τραπεζικό σύστημα, 3 φορές, με εκατοντάδες εκατομμύρια από την τσέπη του Έλληνα πολίτη και εποπτευόμενο από το κράτος. Άρα, λοιπόν, δεν πρόκειται για μια διαφορά ιδιωτών, δεν υπήρξε υπεξαίρεση, για παράδειγμα, μεταξύ του Λάππα και κάποιου άλλου, αλλά αφορά τραπεζικά ζητήματα που έχουν να κάνουν με σοβαρή επίδραση στην κοινωνική, στην οικονομική και στην πολιτική κατάσταση της χώρας. Άλλωστε, για αυτό υπάρχουν οι νόμοι που εποπτεύει το ελληνικό δημόσιο, για αυτό έχουν έντονο δημόσιο χαρακτήρα. Σας είπα πριν, όταν μιλάμε για δημόσιο χαρακτήρα, πρέπει να μιλάμε για το δημόσιο συμφέρον. Δεν μπορούμε να το αφήσουμε έτσι στον αέρα.

Άκουσα και τις ενστάσεις και από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, σοβαρές αντιρρήσεις, να αφήσετε τη διάταξη ως έχει και δεν μας εξηγείται γιατί. Η επίκληση, κύριε Υπουργέ, ότι το κάνετε για να διευκολύνετε τη ρύθμιση δανείων, δεν είναι αληθές, διότι ρυθμίζεται, ήδη, στον νόμο και δεν υπάρχει ευθύνη για αυτό το θέμα. Μιλάμε για άλλα αδικήματα. Για ένα αδίκημα, το οποίο είναι κακούργημα, γιατί υπεξαίρεσε χρήματα στον τρόπο που διαχειρίστηκε μεγάλα κονδύλια ένα τραπεζικό στέλεχος και αυτό κατ' έγκληση, που δεν αφορά τη ρύθμιση δανείων και τον διακανονισμό χρεών; Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα και σε αυτό περιμένουμε μια απάντηση, διότι με την οριζόντια διάταξη ότι κατ' έγκληση πάντα για την κακουργηματική απιστία για τα τραπεζικά στελέχη δεν δίνετε λύση, προκαλούμε το κοινωνικό αίσθημα και την φυσιολογική κοινωνική συνείδηση. Άλλωστε, μην ξεχνάτε ότι και διαπρεπείς νομικές πένες, όπως η κυρία Καστανίδου κ.α. στην Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, σας το είπαν, δεν γίνεται δεκτό από το Ποινικό Δίκαιο αυτή η εξαίρεση, διότι έχει και σοβαρά συνταγματικά ζητήματα. Εξαίρεση μιας περίπτωσης από την κακουργηματική απιστία εξαιρούνται μόνο τα τραπεζικά στελέχη. Αυτό έχει σοβαρά ζητήματα για παραβίαση της ισότητας απέναντι στον ποινικό νόμο. Εν πάση περιπτώσει, εμείς τις ενστάσεις τις είχαμε εκφράσει και στις δύο άλλες Επιτροπές.

Επίσης, στο θέμα του βιασμού, στο θέμα των ποινών, δεν διαφωνούμε καθόλου για την αυστηρή τιμωρία, αλλά, κοιτάξτε λίγο τα πλαίσια ποινών σε σχέση με το άρθρο 90 παράγραφος 4, διότι μην πάμε σε μια ρύθμιση που θα αλληλοσυγκρούεται με άλλες διατάξεις ήδη, που κατοχυρώνουν, διότι σας λέω ότι η αποπλάνηση ανηλίκου έχει αληθινή κατ' ιδέαν συρροή, έχει δύο συσσωρευμένες ποινές και η παλιά αποπλάνηση που έχει ποινή έως 15 έτη και ο βιασμός που έχει έως 15 έτη. Εάν πάτε τώρα και πείτε ότι η αποπλάνηση ανηλίκου μόνο αυτή η διάταξη έχει 30 ή 100 χρόνια φυλακή, δεν το λέτε σωστά, διότι αυτό δεν είναι αυτοτελές αδίκημα για τον ανήλικο. Είναι ειδικότερη διάταξη, που προστίθεται η προβλεπόμενη ποινή στη βασική διάταξη του άρθρου 336. Να το κοιτάξετε, εάν επιλύεται, δεν υπάρχει κανένα ζήτημα.

Κύριε Πρόεδρε, αυτά που λέω τώρα, το άκουσα από τα χείλια του κ. Υπουργού. Δεν έχουμε το κείμενο των τροπολογιών μπροστά μας, για να μην λέμε κουβέντες στον αέρα,

όλα αυτά που λέω δεν μπορεί να είναι περί τα και να την προτιμήσετε επαρκώς και από νομική και από ουσιαστική άποψη.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω ποιες σειρήνες σας πίεσαν να επαναφέρετε την κατάπτυστη, που προσβάλλει το Ποινικό Δίκαιο, τη χώρα μας, που είναι μια δημοκρατική και φιλελεύθερη χώρα, την επαναφορά του άρθρου 198, περί κακόβουλης βλασφημίας. Ποιο είναι το υπέρτατο αγαθό που προσβάλλει το άρθρο 198; Ο Θεός. Σοβαρά. Πιστεύετε ότι ο Θεός, το υπέρτατο αγαθό, έχει ανάγκη από εισαγγελική προστασία; Έλεγε ένας καθηγητής, ο οποίος ήταν πάρα πολύ θεοσεβούμενος «να πάει στην κόλαση αυτός που βλασφημεί, να πάει και φυλακή;» Για πέστε μου, ποιο είναι το νόμμερο που προστατεύει, το 198, την κακόβουλη βλασφημία, για να μιλήσουμε νομικά σε αυτή τη χώρα επιτέλους. Που την είχε η μοναδική χώρα σε 49 μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης; Ποιοι είχαν τέτοια διάταξη; Μόνο τα μεσανατολικά ή τα ασιατικά φουνταμελιστικά κράτη, όπου κυριαρχεί ο φανατισμός, το μίσος, η εκδικητικότητα και ο φουνταμελιστικός χαρακτήρας του κράτους τους.

Ερχόμαστε εδώ στην Ελλάδα, εννοείται, στη μήτρα της δημοκρατίας, και να επαναφέρεται την κακόβουλη βλασφημία; Αφήστε που είναι ανεφάρμοστη για δεκαετίες ολόκληρες η διάταξη. Δικαστικό Σώμα, εισαγγελείς, νομικοί, δικηγόροι στα συνέδριά τους, δεν υπάρχει άνθρωπος στη νομική επιστήμη να μην την πυροβολεί τα τελευταία τριάντα χρόνια, ότι είναι μια διάταξη ανεφάρμοστη και κακότεχνη. Διότι πρέπει να δείτε ποιο έννομο αγαθό προστατεύει. Τον θεό προστατεύει, κ. Υπουργέ. Έχει ανάγκη ο θεός από εισαγγελίες; Εάν έχει ανάγκη, κάντε το, όμως, εγώ, νομίζω ότι η χώρα κατά ξεφτιλίζεται.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Υπουργός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα επιχειρηματολογήσω, επί όσων είπε ο κ. Λάμπας, δεν συνηθίζω να κάνω τέτοιου είδους διακοπές.

Έχετε μπερδέψει κάτι και πρέπει να το ξεκαθαρίσετε στη σκέψη σας, για να μπορέσουμε να κάνουμε τη συζήτηση από κει και πέρα. Η FAT, δεν ασχολείται με τα ζητήματα της έγκλησης, ασχολείται μόνο με τα ζητήματα του ξεπλύματος. Είναι άλλο το ένα και άλλο το άλλο. Γι' αυτό σας είπα, έχετε το κείμενο; Εγώ, θα το δώσω το κείμενο, κ. Λάμπρα, και ελπίζω, όσοι γνωρίζουν αγγλικά, να το διαβάσουν και να καταλάβουν τι ακριβώς γράφει και ποια είναι η απάντηση. Σας διαβεβαιώνω, λοιπόν, ότι πριν από οποιαδήποτε τελική απόφαση της Κυβέρνησης για νομοθετική πρωτοβουλία στο συγκεκριμένο ζήτημα, έχουν γίνει και οι απαραίτητες συζητήσεις με τους θεσμούς, με όλους τους οργανισμούς οι οποίοι ασχολούνται με τα ζητήματα της διαφθοράς και έχουμε λάβει την απαραίτητη πρόνοια. Δεν θα κάναμε ποτέ κάτι χωρίς να έχουμε τουλάχιστον τη διαβεβαίωση, ότι δεν εκτίθεται η χώρα μας πίσω από τέτοιου είδους επιλογές.

Εν πάση περιπτώσει, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αν θέλετε να συνεχίσουμε αυτή τη συζήτηση και θέλετε να μιλήσουμε για το ποιοι αθώωσαν την κακουργηματική απάτη, ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι εκθέσαν τη χώρα με την ενεργητική δωροδοκία κάνοντάς την πλημμέλημα, θα το κάνουμε εκτενώς σε λίγο. Αλλά, εγώ, σας είπα, να δείξουμε και την ευθύνη και τη σοβαρότητα, αλλά πολύ περισσότερο την αίσθηση, ότι εδώ πάμε να νομοθετήσουμε απελευθερώνοντας μια πορεία που έχει ανάγκη η χώρα μας ειδικά αυτή την περίοδο. Αν θέλετε να συζητήσουμε για όλα αυτά, θα τα πούμε εκτενώς σε λίγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ. Πριν δώσω το λόγο στην Ειδική Αγορήτρια του Κινήματος Αλλαγής, την κυρία Γιαννακοπούλου, για να γίνει ξεκάθαρο στην Επιτροπή, οι νομοτεχνικές βελτιώσεις που μας αναγνώσατε νωρίτερα, κύριε Υπουργέ, θα κατατεθούν στην Επιτροπή ή στην Ολομέλεια;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα κατατεθούν τώρα στην Επιτροπή.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντινίδης.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ (Εισηγητής της Πλειοψηφίας): Κύριε Πρόεδρε, επειδή επικαλέστηκε ο Εισηγητής της Αντιπολίτευσης ένα έγγραφο μιας Αρχής και επειδή, απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, αυτό είναι στα αγγλικά, τώρα, το να προσκομιστεί αυτό στην Ολομέλεια, νομίζω, ότι είναι άκαιρο και δεν θα προλάβουμε να το επεξεργαστούμε. Αν έχει κάποια αξία, παρακαλώ θερμά, να κατατεθεί για να μπορέσουμε να το αξιολογήσουμε.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει η κυρία Γιαννακοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Ειδική Αγορήτρια του Κινήματος

Αλλαγής): Είναι αλήθεια, ότι έγινε μια πολύ αναλυτική συζήτηση, πάνω στις αλλαγές, στα άρθρα του ποινικού κώδικα και του κώδικα ποινικής δικονομίας. Σας άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή, κύριε Υπουργέ, βεβαίως, δεν νομίζω, ότι υπάρχει κάποιος εχέφρον άνθρωπος ο οποίος θα μπορούσε να σταθεί αρνητικά, σε καμιά απολύτως περίπτωση, βεβαίως στεκόμαστε θετικά επί της αρχής, όσον αφορά την αυστηροποίηση του πλαισίου για τον βιασμό ανηλίκων και επίσης, όσον αφορά την αυστηροποίηση του πλαισίου για το θέμα της τιμώρησης των διακινητών μεταναστών. Οφείλω, όμως, να ομολογήσω και να κάνω την εξής παρατήρηση, κύριε Υπουργέ, μου προκαλεί πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση, το γεγονός, ότι δεν εισακούσατε καθόλου τις παρατηρήσεις του Κινήματος Αλλαγής, όσον αφορά λάθη που θεωρούμε ότι φέρνετε με τις παρούσες τροποποιήσεις.

Σας είχαμε επισημάνει και ειδικά ο Χάρης Καστανίδης, όσον αφορά το αρθ. 390 του Ποινικού Κώδικα, για το ζήτημα της κακουργηματικής απιστίας των τραπεζικών στελεχών, ότi κατατέθει μια συγκεκριμένη πρόταση. Θα έπρεπε να είναι όχι κατ' έγκληση, αλλά αυτεπαγγέλτως κατόπιν και εφόσον η τράπεζα της Ελλάδος, λοιπόν, ο αρμόδιος ελεγκτικός μηχανισμός θα επικύρωνε, θα έλεγε ό,τι ναι, υπάρχει λόγος για να υπάρξει δίωξη, να προχωρούσαμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Είναι φανερό, ότi κωφεύσατε. Εμείς, σας λέμε, ότi θα επιμείνουμε σε αυτή την πρόταση την οποία το Κίνημα Αλλαγής την υιοθετεί απολύτως. Την επαναφέρουμε και πιστεύουμε και ελπίζουμε, να μπορέσετε να τη δεχθείτε έστω στην ολομέλεια. Επιμένουμε.

Σας είχαμε επίσης επισημάνει τις ανακολουθίες και τα λάθη που υπάρχουν όσον αφορά την αντιμετώπιση των τροχαίων ατυχημάτων. Βεβαίως, θεωρούμε, ότi πρέπει να υπάρξει αυστηροποίηση των ποινών. Βεβαίως, μας είπατε, ότi δεν είναι δικό σας το άρθρο απλά το βάζετε εδώ, ήταν τις προηγούμενης κυβέρνησης. Σας επισημάναμε όμως τα λάθη τα οποία υπάρχουν π.χ. στην περιοριστική απαρίθμηση των πράξεων της επικίνδυνης οδήγησης, δεν περιλαμβάνονται περιπτώσεις εξαιρετικής βαρύτητας, όπως είναι όταν ένα θανατηφόρο ατύχημα προκαλείται αποκλειστικά από υπερβολική ταχύτητα, όπως το ατύχημα, το οποίο συνέβη με τη γιαγιά και το εγγονάκι της. Δεν εντάσσεται στην περιοριστική απαρίθμηση του άρθ. 290^Α. Βλέπουμε, ότi δεν εισακούστηκε ούτε αυτό και αναρωτιέμαι για ποιον λόγο. Μιλάμε για έναν εξορθολογισμό των διατάξεων. Δεν νομίζω, ότi υπάρχει κάποιος λόγος να μη γίνει αυτή η αλλαγή.

Σας είχαμε επίσης πει, ότi ακόμα και για το ζήτημα των πλειστηριασμών, προβλέπεται η τιμωρία με βάση τα υπάρχοντα άρθρα του Ποινικού Κώδικα. Το αρ. 168, παρ. 1, αλλά και το αρ. 334, παρ. 1, όταν πρόκειται για ιδιωτικούς χώρους. Ακόμα και αν επιμένετε και θέλετε να φέρετε αυτό το άρθρο ως ξεχωριστό άρθρο, τουλάχιστον, κ. Υπουργέ προχωρήστε στον εξορθολογισμό των ποινών. Δηλαδή, με βάση τον ισχύοντα ποινικό κώδικα, είναι πιο βαριά η ποινή, η οποία προβλέπεται, από τη αυτή που φέρνετε εσείς. Κάντε τουλάχιστον το απολύτως αυτονόητο.

Θεωρούμε, ότi υπάρχει λοιπόν ένα περιθώριο να το δείτε. Σας καλούμε, έστω και τώρα την ύστατη στιγμή, έστω και στην Ολομέλεια, να ξαναδείτε τις προτάσεις τις οποίες σας καταθέσαμε αναλυτικά, κατά τη διάρκεια τόσο της επί της αρχής, όσο και της επί των άρθρων συζήτησής μας και περιμένουμε την δική σας ανταπόκριση σε αυτά τα πάρα πολύ σοβαρά ζητήματα. Δεν έχω να προσθέσω κάτι περισσότερο κ. Πρόεδρε. Περιμένουμε την απόκριση της Κυβέρνησης.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει η Ειδική Αγορήτρια του Κ.Κ.Ε., η κυρία Μαρία Κομνηνάκα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ (Ειδική Αγορήτρια του Κ.Κ.Ε.): Με βάση την κριτική που κάναμε και στις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις, θεωρούμε, ότi ουσιαστικά δεν λαμβάνονται υπόψη και δεν γίνονται τροποποιήσεις στα ζητήματα που φέρνει η νέα Κυβέρνηση. Μετατρέπουν τις μεταρρυθμίσεις που έγιναν και από την προηγούμενη κυβέρνηση, σε ακόμα πιο αντιδραστική κατεύθυνση. Θεωρούμε, ότi υπάρχουν μια σειρά διατάξεις που παραμένουν ως έχουν, στις οποίες ήδη έχουμε αναλυτικά αναφερθεί και σε κάποιες θα επανέλθω, που αξιοποιούνται για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του κρατικού μηχανισμού. Μπορούν να αξιοποιηθούν για την καταστολή λαϊκών δικαιωμάτων και ελευθεριών, γιατί μια σειρά διατάξεις, είναι με τέτοιο τρόπο διατυπωμένες, ώστε να μπορούν να αξιοποιηθούν και στη διάρκεια των λαϊκών κινητοποιήσεων, με τη διατήρηση

της अपαράδεκτα ευρείας διατύπωσης του άρθ. 189, για τη διατάραξη της κοινής ειρήνης που ήδη από την προηγούμενη κυβέρνηση, είχε διευρυνθεί και με την εισαγωγή μιας παραγράφου, - της παραγράφου 4 - όπου αναφέρεται, ότι ακόμα και όταν κάποιος χωρίς να διαταράσσει την κοινή ειρήνη, εμποδίζει αυθαίρετα ή διαταράσσει μια νόμιμη συλλογική εκδήλωση με σκοπό τη ματαίωση της, να τιμωρείται με φυλάκιση ως δύο έτη.

Ακόμη, δηλαδή και μια καθόλα ειρηνική διαδήλωση, να μπορεί να ποινικοποιηθεί αν ενοχλεί, τέλος πάντων, τους διοργανωτές ή αν ενοχλεί το περιεχόμενο της και μια λογική αντίδραση που μπορεί να έχει το κίνημα.

Αν αντιλαμβάνομαι σωστά και από την πλευρά του Κινήματος Αλλαγής, ότι θα έπρεπε να αυστηριοποιηθεί περισσότερο το πλαίσιο για την ποινικοποίηση των κινητοποιήσεων κατά των πλειστηριασμών. Εμείς, θεωρούμε απαράδεκτο ότι τη διατηρείτε, συνεχίζετε και κρατάτε αλώβητη αυτή τη διάταξη που, ουσιαστικά, μετατρέπει σε ιδιώνυμο αδίκημα ακόμη και την είσοδο και παραμονή σε χώρο που διεξάγεται πλειστηριασμός.

Θεωρούμε ότι λύνετε τα χέρια στις τράπεζες, για να βγάλουν στο σφυρί τη λαϊκή κατοικία, με μια σειρά διατάξεων που έχουν προηγηθεί και δεν αφορούν μόνο τη συζήτηση για τον Ποινικό Κώδικα. Με τον Ποινικό Κώδικα, όμως, εξοπλίζετε αυτή την ευκολία και με μέτρα ποινικής καταστολής, ώστε να απειλείται με ποινή φυλάκισης όποιος τολμά να αντιδράσει στον πλειστηριασμό της κατοικίας του.

Θεωρούμε ότι η διάταξη αυτή πρέπει να αποσυρθεί και γίνεται, πραγματικά, ανυπόστατη και η επιχειρηματολογία που χρησιμοποιείτε για να υπερασπίσετε τη διατηρούμενη διάταξη για την προστασία των τραπεζικών στελεχών στην περίπτωση της απιστίας, το ότι, δήθεν, φέρνεται αυτή τη διάταξη για να διευκολύνετε τη διαγραφή των κόκκινων δανείων.

Τη θεωρούμε προκλητική, θεωρούμε ότι δεν πείθει κάποιον αυτή η αιτιολογία και χρησιμοποιείται προσχηματικά από τη στιγμή που, από την άλλη πλευρά, διευκολύνετε με κάθε τρόπο τον πλειστηριασμό των κατοικιών.

Ιδιαίτερα επικίνδυνη, θα επανέλθουμε και στην Ολομέλεια αλλά επειδή παραμένει ως έχει η διάταξη, εμείς θεωρούμε τη διεύρυνση των ορίων αξιοποιήσιμου στον τρομονόμο, με το άρθρο 187Α. Σε σχέση, δηλαδή, με την προηγούμενη διατύπωση, το γεγονός ότι διευρύνεται ιδιαίτερα, με τη διατύπωση και την υπαγωγή όλων των εγκλημάτων που χαρακτηρίζονται ως γενικής διακινδύνευσης, στην οποία μπορεί να υπαχθεί πληθώρα αδικημάτων, αλλά και την προσθήκη, βέβαια, των εγκλημάτων κατά της δημόσιας τάξης, που, κατά κόρον, μπορούν, υπό προϋποθέσεις, να αξιοποιηθούν ενάντια σε μορφές πάλης που επιλέγει το κίνημα, ακόμη και σε συμβολικές καταλήψεις, που, βέβαια, δεν έχουν καμία σχέση με την τρομοκρατία.

Αντίθετα, διαχρονικά αξιοποιείται η απειλή της τρομοκρατίας για να οξυνθούν μέτρα καταστολής, με στόχο τα λαϊκά δικαιώματα και τις ελευθερίες, αλλά και για να διαμορφωθεί ένα κλίμα φόβου και αποτροπής από τη συμμετοχή σε κινητοποιήσεις.

Από αυτή τη σκοπιά, θα θέλαμε περισσότερο να διευκρινίσουμε και την κριτική που κάνουμε σε σχέση με τη διάταξη για τις μολότοφ. Εκτός από ζητήματα, εάν θέλετε και δογματικής ανακολουθίας που υπάρχει σε σχέση με τα αντίστοιχα αδικήματα της οπλοκατοχής, ότι έχει δυσανάλογα μεγαλύτερη βαρύτητα η κατοχή μολότοφ σε σχέση με την κατοχή όπλου, που είναι ορθό, έτσι όπως γίνεται η κριτική, ότι δεν υπάρχει ουσιαστικά αναλογία στις συγκεκριμένες απειλούμενες ποινές.

Ωστόσο, εμείς, με το εν λόγω αδίκημα, δεν συμφωνούμε με την απαράδεκτη αύξηση των ορίων της ποινής και τη μετατροπή του σε κακούργημα όταν τελεί το αδίκημα της διατάραξης της κοινής ειρήνης. Είπαμε και παραπάνω ότι χρησιμοποιείται συστηματικά το αδίκημα αυτό για να ποινικοποιηθούν λαϊκές κινητοποιήσεις.

Θεωρούμε ότι είναι υποκριτικό και επικοινωνιακό το ενδιαφέρον σας για την αύξηση των ορίων ποινής στο εν λόγω αδίκημα, τη στιγμή που αντίθετα, αφήνετε, εάν θέλετε, στο απυρόβλητο τη διαζευκτική ποινή της πρόσκαιρης κάθειρξης στο αδίκημα της ανθρωποκτονίας από πρόθεση. Επαναλαμβάνω ότι μιλάω για την κατοχή και όχι την χρήση των μολότοφ.

Δεν είμαστε σύμφωνοι με την αυστηροποίηση της ποινής, γιατί το αδίκημα αυτό πολλές φορές αξιοποιείται από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς για το στήσιμο προβοκάτσιας σε διαδηλωτές που συλλαμβάνονται σε διάφορες κινητοποιήσεις. Υπάρχουν δυστυχώς, περιπτώσεις, όπως αυτές του Φώτη Δήμου και του Μάριου Ζέρβα που είχαν προφυλακιστεί αρχικώς για το αδίκημα κατοχής μολότοφ και αποδείχθηκε στη συνέχεια ότι ήταν στημένες κατηγορίες που δεν ευσταθούσαν. Θεωρούμε, ότι τόσο μεγάλη αυστηροποίηση μπορεί να αξιοποιηθεί επικίνδυνα, ενάντια των ανθρώπων που συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις με βαρύτερες κατηγορίες, κακουργηματικές. Θεωρώ ότι το γεγονός ότι όλη η συζήτηση και αντιπαράθεση στρέφεται γύρω από τα αδικήματα αυτά, είναι αρκετά αποπροσανατολιστική. Έγινε και στις αλλαγές που έγιναν το καλοκαίρι. Νομίζω ότι αφήνετε στο απυρόβλητο σοβαρότατες άλλες αλλαγές και συγκεντρώνετε το ενδιαφέρον του κόσμου γύρω από αυτά τα ζητήματα.

Τώρα για να διευκρινιστεί, επειδή δύο φορές το θέσαμε και δεν καλυπτόμαστε από την απάντηση που μας δώσατε, για το άρθρο για τα βασανιστήρια. Το όριο ποινής πριν από τη μείωση των ορίων ποινής που έγιναν με τις τελευταίες αλλαγές των κωδίκων, ήταν από 5 ως 20 έτη και διαμορφώθηκε με τις τελευταίες αλλαγές από 5 ως 10. Με τη σημερινή τροποποίηση που κάνετε δεν διατηρείτε ούτε το ανώτατο όριο της ποινής στα 15 έτη, δηλαδή βάζετε το όριο στα 10 που εμείς το θεωρούμε πολύ χαμηλό για ένα τόσο ειδικό έγκλημα. Ενώ, πριν τις τελευταίες τροποποιήσεις που έγιναν με το ΣΥΡΙΖΑ, προβλεπόταν αποκλειστικά η ποινή της ισόβιας κάθειρξης σε περίπτωση θανάτου από τα βασανιστήρια, εισήχθη τώρα διαζευκτικά η ποινή των 10 ως 15 ετών, που τη θεωρούμε διάταξη που πρέπει να αποσυρθεί όταν μιλάμε για τέτοιου είδους αδίκημα.

Η κριτική μας λοιπόν, πέρα από το όριο της ποινής του βασικού αδικήματος, αφορά και την περίπτωση της δεύτερης παραγράφου, όπου θεωρούμε ότι θα έπρεπε να επαυξάνει η ποινή επειδή γίνεται με τέτοιου είδους χαρακτηριστικά και κίνητρα, κάτι το οποίο δεν το εισάγετε. Είναι κατ' εξοχήν η διάταξη 82^Α, πρέπει να εφαρμοστεί όταν η ίδια η περιγραφή του αδικήματος γίνεται με βάση την επιλογή του παθόντος, τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά φύλου, θρησκείας, φυλής κλπ.. Αντίστοιχα θεωρούμε ότι πρέπει σε αυτή την περίπτωση να ενταχθεί και όταν η επιλογή του παθόντος γίνεται με βάση τις πολιτικές του πεποιθήσεις.

Οι τροποποιήσεις που φέρνετε τώρα για την επαναφορά της κακόβουλης βλασφημίας την θεωρούμε αναχρονιστική διάταξη που δεν εξυπηρετεί. Δεν θεωρούμε ότι αυτά τα ζητήματα πρέπει να εντάσσονται και να ποινικοποιούνται και να αντιμετωπίζονται από τον Ποινικό Κώδικα. Δεν συμφωνούμε με την τροποποίηση που φέρνετε, θα τοποθετηθούμε πιο αναλυτικά.

Συνολικά για τις τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, νομίζω ότι συνεχίζεται η υποχώρηση σε βασικές, προστατευτικές αρχές του δικαίου, στο όνομα των ελλείψεων προσωπικού, υποδομών, οι οποίες δεν μπορούν να γίνουν ανεκτές. Ακόμα και η αιτιολογία που φέρνετε, για την περίπτωση της κατάργησης ουσιαστικά της εξαίρεσης του εισαγγελέα, που εισαγάγατε από τη συμμετοχή του στο β' βαθμό του εισαγγελέα που έχει συμμετάσχει στην έκδοση παραπεμπτικού βουλεύματος, τη θεωρούμε εσφαλμένη, γιατί αντιβαίνει και στην αρχή της αμεροληψίας, στο δικαίωμα ισοδίκαιης δίκης. Είναι εκπτώσεις που κάνετε εις βάρος της ορθής απονομής της δικαιοσύνης υπό το πρόσχημα μιας μάλλον υπαρκτής κατάστασης, αδυναμιών που υπάρχουν λόγω έλλειψης προσωπικού.

Τέτοιου είδους ζητήματα δεν πρέπει να γίνουν δεκτά και πρέπει να αποσυρθούν.

Επαναλαμβάνουμε ότι, η κριτική μας και για το Μονομελές Εφετείο Κακουρηγμάτων δεν έχει να κάνει με την επάρκεια των δικαστών, σε σχέση με την αντιμετώπιση τέτοιου είδους βαρύτατων εγκλημάτων. Αλλά, κυρίως με την αναγκαιότητα η απονομή της δικαιοσύνης σε αυτές τις σοβαρές υποθέσεις, να αποτελεί συλλογική υπόθεση. Είναι υποθέσεις που, πολλές φορές, έχουν μεγάλη έκταση και σε αποδεικτικά έγγραφα, μάρτυρες κ.λπ.. Δεν θεωρούμε ότι αυτές οι υποθέσεις είναι δυνατόν να εξετάζονται και να κρίνονται σε τόσο βαριά αδικήματα από ένα μόνο δικαστή.

Δεν είχαμε προλάβει να αναφερθούμε στο άρθρο 99 παράγραφος 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Σε αυτό ουσιαστικά προβλέπεται η δυνατότητα παραίτησης του κατηγορουμένου από την υπεράσπισή του στην ανάκριση, από συνήγορο, στην περίπτωση που εξετάζεται για κακούρηγμα. Το θεωρούμε απαράδεκτο. Δεν είναι δυνατόν. Και μάλιστα, λέτε « παραίτηση ανέκκλητη» . Δηλαδή, θεωρούμε ότι ο μη διορισμός του συνηγόρου δεν εξυπηρετεί ούτε την προστασία του κατηγορουμένου, ούτε την ορθή απονομή της δικαιοσύνης. Πολλές φορές, ένας κατηγορούμενος μπορεί να επιλέξει να παραιτηθεί από την προστασία του συνηγόρου, μπορεί να οφείλεται σε άλλους λόγους, όπως ενδεχόμενη άγνοια από τον κατηγορούμενο για τη θέση που βρίσκεται, έξωθεν πιέσεις και άλλες. Δεν το θεωρούμε ορθό και πρέπει να πάρετε πίσω αυτή την προσθήκη.

Τέλος, αναφερθήκαμε και στην προηγούμενη συνεδρίαση, αλλά δεν λάβατε υπόψη σας τις παρατηρήσεις που κάναμε, για το γεγονός ότι επεκτείνετε τις ειδικές ανακριτικές πράξεις και στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης, που είναι ιδιαιτέρως επικίνδυνο. Είναι ένα στάδιο, στο οποίο δεν έχουμε ακόμη κατηγορούμενο. Παραβιάζονται, με αυτού του είδους τις ανακριτικές πράξεις, όπως η άρση απορρήτου και μια σειρά άλλες που έχουν ενταχθεί και επ' αφορμή, πολλές φορές, τον «Τρομονόμο». Θεωρούμε ότι παραβιάζονται βάνουσα τα υπερασπιστικά δικαιώματα και οι ελευθερίες ανθρώπων που ακόμη δεν είναι καν κατηγορούμενοι, ή είναι πολύ πριν το στάδιο της ποινικής άσκησης δίωξης. Και βέβαια, δίνουν υπερεξουσίες στην αστυνομία, κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης, να μετέρχονται τέτοιων μέσων.

Αντίστοιχα, δεν συμφωνούμε και με τη διάταξη του 253, που επεκτείνει τη δυνατότητα των ελέγχων. Η αλλαγή φαίνεται στο ότι λεκτικά γίνεται απλά μια διόρθωση. Δηλαδή, αντί για την «ανάκριση», αντικαθίσταται με τη φράση «ανακριτική διαδικασία». Ο όμως, αυτή μπορεί ερμηνευτικά να επεκταθεί και στην περίπτωση της προκαταρκτικής εξέτασης. Θεωρούμε ότι δεν είναι δυνατόν να επιτρέπονται τέτοιου είδους έρευνες, στο στάδιο αυτό.

Συνολικά, θα τοποθετηθούμε και στην Ολομέλεια.

Διατηρούμε την κριτική που έχουμε κάνει για τους θεσμούς ποινικής συνδιαλλαγής, διαπραγμάτευσης και διαταγής, που είναι θεσμοί που δεν συνάδουν ούτε με το τεκμήριο της αθωότητας, ούτε με τις βασικές αρχές της ποινικής δίκης για την ουσιαστική αναζήτηση της αλήθειας κ.λπ..

Θα αναφερθούμε εκτενώς στην Ολομέλεια. Έχουμε ήδη τοποθετηθεί, βέβαια, για όλα αυτά.

Για το κόμμα μας, αναδεικνύονται, σήμερα, ως βασικές αιχμές της παύσεως του εργατικού και του λαϊκού κινήματος, όσο και των προοδευτικών δικηγόρων και νομικών, τόσο η κατάργηση αυτών των αντιδραστικών θεσμών, της συνδιαλλαγής και διαταγής, που παραβιάζουν τα δικαιώματα του κατηγορουμένου.

Η κατάργηση του «Τρομονόμου» και η κατοχύρωση στοιχειωδών εγγυήσεων υπέρ του κατηγορουμένου στη λήψη και επεξεργασία του DNA. Στοιχεία, βέβαια, για τα οποία είχαμε πάρει και νομοθετική πρωτοβουλία, ως κόμμα, με την κατάθεση συγκεκριμένων Τροπολογιών, οι οποίες δεν έγιναν δεκτές ούτε από την προηγούμενη Κυβέρνηση.

Η κατάργηση των ποινικών διατάξεων που περιστέλλουν τα λαϊκά δικαιώματα και ελευθερίες.

Και βέβαια, η χάραξη μιας συνολικής αντεγκληματικής πολιτικής, που θα περιλαμβάνει την αποτελεσματική πρόληψη, το σωστό σωφρονισμό, την κοινωνική επανένταξη των παραβατών, καθώς και την εξασφάλιση σύγχρονων και αξιοπρεπών συνθηκών κράτησης.

Θα επανέλθουμε, βέβαια, σε αυτά και στις επόμενες συζητήσεις που θα γίνουν.

Κλείνω, λέγοντας ότι είναι απαραίτητη συνολικά η βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής και στελέχωσης των δικαστηρίων, κάτι που αν θέλετε, θα μας γλιτώνει και από μια σειρά τροποποιήσεων, που αναγκαστικά φέρνετε στους κώδικες και οι οποίες στρέφονται ενάντια στην σωστή απονομή της δικαιοσύνης.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Μυλωνάκης.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ (Ειδικός Αγορητής της Ελληνικής Λύσης – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, είναι σίγουρο ότι η 59 με τις δύο σημερινές τροποποιήσεις που φέρατε σαν Κυβέρνηση, σε έναν Ποινικό Κώδικα και Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, οι οποίοι είχαν τροποποιηθεί με τον ν. 4619/2019, δηλαδή, τον Ιούλιο, από τα ίδια μέλη της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση ορισμένα από αυτά, άλλα έχουν μείνει μετέωρα και άλλα έχουν περιθώρια βελτίωσης.

Είχαμε πει πολλές φορές και νομίζω ότι έχει γίνει κατανοητό πλέον, ότι η Ελληνική Λύση με το πρόγραμμά της το προεκλογικό, το οποίο τα αναφέρει όλα αυτά, αλλά και μέσα εδώ στη Βουλή, μπήκε να κάνει μια δημιουργική Αντιπολίτευση και χαιρόμαστε όταν ορισμένα από αυτά τα οποία προτείνουμε – και νομίζω ότι προτείνουμε πράγματα σοβαρά, τα οποία θέλει ο ελληνικό λαός – περνάνε και από την Κυβέρνηση. Παραδείγματος χάριν, τα ισόβια, ή οι πολύ – πολύ αυστηρές ποινές για τους παιδεραστές, τους βιαστές δηλαδή των ψυχών, των παιδικών ψυχών - το είπε και προς τιμήν του και ο κ. Τσιγκρής πολύ ωραία – αλλά και τα ισόβια για τους δουλέμπορους, τους λαθροδιακινητές δηλαδή, αυτούς οι οποίοι καταστρέφουν ανθρώπινες ψυχές, πνίγοντάς τους στο Αιγαίο ή φέρνοντας τους στην πατρίδα μας.

Θέλω όμως, επειδή άκουσα τον κ. Λάππα προηγουμένως, όπως και την συνάδελφο από το Κ.Κ.Ε., σχετικά με τη βλασφημία, να πω το εξής: εάν τυχόν βγει κάποιος σήμερα και βρίσει τον Αλλάχ, μπορεί να μας πει κάποιος εδώ μέσα τι πρόκειται να γίνει στην πατρίδα μας;

Δεύτερον, έκαψαν κάποιои, προφανώς άθεοι ή αλλοδαποί, δεν το ξέρουμε ακόμα, θα δούμε, την Αγία Τράπεζα, στον Άγιο Χαράλαμπο, στη Χίο. Μήπως μπορεί να μας πει κάποιος από όλους εμάς, με το χέρι στην καρδιά, πόσο πρέπει να τιμωρηθεί αυτός ο άνθρωπος αν τον συλλάβουν; Μήπως σαν να κάηκε ένα θρανίο; Γιατί κάπως έτσι μας τα λένε. Είναι αναχρονιστικό λέει η βλασφημία, η προσβολή των εθνικών συμβόλων. Όλα τελικά στην πατρίδα μας, είναι αναχρονιστικά, αλλά όλα έχουν την σημασιολογία τους.

Ακούστε τώρα τι γίνεται. Τι λέγαμε για την τρομοκρατία τόσα χρόνια; Ερχόμαστε τώρα και ακόμα συζητάμε εάν η μολότοφ στην πλάτη που την κουβαλάει κάποιος, είναι κακούργημα ή όχι. Και μάλιστα κακούργημα αισχίστου βαθμού. Ορίστε! Οι δύο της Επαναστατικής Αυτοάμυνας, ο άλλος του Επαναστατικού Αγώνα κ.λπ., μπούρδες και παραμύθια της Χαλιμάς, βρίσκουν μια ονομασία και λένε, είναι κοινοί τρομοκράτες, είναι κοινοί εγκληματίες. Είναι οι ίδιοι, οι οποίοι κουβαλάνε μια μολότοφ και την πετάνε σε έναν αστυνομικό και τον καίνε, σε έναν άνθρωπο και του καίνε το αυτοκίνητό του, σε μια οικογένεια που μπορεί να χάσει το παιδί της, οι ίδιοι ακριβώς, οι οποίοι κάνουν ληστεία στην Τράπεζα, οι ίδιοι ακριβώς, οι οποίοι ληστεύουν ένα προποτζίδικο ενός απλού ανθρώπου, ο οποίος πάει να βγάλει το μεροκάματο. Οι ίδιοι ακριβώς, που κουβαλάνε τη μολότοφ, κουβαλάνε και το περίστροφο, οι ίδιοι κουβαλάνε και το αυτόματο, το καλάζνικοφ, το οποίο σκοτώνει.

Στη Χαριλάου Τρικούπη, πριν από ένα χρόνο, παρ' ολίγο να σκοτώσουν αστυνομικούς. Τώρα πάλι, εάν δεν τους συλλάμβαναν – και συγχαρητήρια στην Αντιτρομοκρατική που έσπευσε και γρήγορα – γρήγορα μπόρεσε και τους μάζεψε, τουλάχιστον τους δύο, γιατί πιθανόν μπορεί να υπάρχουν και παρακλάδια της Επαναστατικής Αυτοάμυνας, του Επαναστατικού Αγώνα και πώς αλλιώς λέγονται όλοι αυτοί οι τρομοκράτες, μπορεί να είχαμε ανθρώπινα θύματα.

Αυτή είναι η κατάσταση. Γι' αυτό ο Ποινικός Κώδικας, - κατά την άποψή μου την ταπεινή, εγώ, ξέρετε, δεν είμαι δικηγόρος, ήμουν στρατιωτικός, πιλότος - αυτό το οποίο πρέπει να ξεκαθαρίζει, είναι οι ποινές να είναι κατανοητές από όλους, όχι από τους δικηγόρους, οι οποίοι θα προσπαθούν να βρουν τρυπάκι για να μην αφήσουν τους αστυνομικούς να πουν. Η κυρία Κούρτοβικ πήγε προχθές, «απαγορεύεται να μπείτε μέσα». Που να μπουν οι αστυνομικοί; «Μην μπείτε μέσα, διότι»...

Δεν είμαι δικηγόρος. Βρίσκουνε «τρυπάκια». Ναι, γιατί οι δικηγόροι δεν προσπαθούν να διασώσουν τους πελάτες τους;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ (Εισηγητής της Μειοψηφίας): Οι δικηγόροι είναι επιστήμονες, κύριε Πρόεδρε, δεν κάνουν «τρυπάκια», ούτε «τηλετρύπες». «Διακονούν» τη δικαιοσύνη οι συλλειτουργοί της δικαιοσύνης.

Στο σημείο αυτό γίνεται η β' ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Επιτροπής. Παρόντες ήταν οι βουλευτές κ.κ. Βούλτεψη Σοφία, Γιαννάκου Μαριορή (Μαριέττα), Δαβάκης Αθανάσιος, Ζεμπίλης Αθανάσιος, Μπουκώρος Χρήστος, Καραγκούνης Κωνσταντίνος, Κατσαφάδος Κωνσταντίνος, Κελέτσης Σταύρος, Κοτρωνιάς Γεώργιος, Κούβελας Δημήτριος, Λοβέρδος Ιωάννης, Κωνσταντινίδης Ευστάθιος, Κώτσηρας Γεώργιος, Λαμπρόπουλος Ιωάννης, Μελάς Ιωάννης, Παππάς Ιωάννης, Νικολακόπουλος Ανδρέας, Καββαδάς Αθανάσιος, Τσιγκρής Άγγελος, Υψηλάντης Βασίλειος – Νικόλαος, Χαρακόπουλος Μάξιμος, Χιονίδης Σάββας, Αυγέρη Θεοδώρα (Δώρα), Αυλωνίτης Αλέξανδρος – Χρήστος, Γεροβασίλη Όλγα, Φωτίου Θεανώ, Καλαματιανός Διονύσιος – Χαράλαμπος, Λάππας Σπυρίδωνας, Παπαηλιού Γεώργιος, Πούλου Παναγιού (Γιώτα), Ραγκούσης Ιωάννης, Τζανακόπουλος Δημήτριος, Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος (Αλέκος), Ψυχογιός Γεώργιος, Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια), Καμίνης Γεώργιος, Καστανίδης Χαράλαμπος, Κεγκέρογλου Βασίλειος, Συντυχάκης Εμμανουήλ, Κομνηνάκα Μαρία, Χήτας Κωνσταντίνος, Μυλωνάκης Αντώνιος και Μπακαδήμα Φωτεινή.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Λάππα δεν διαφωνεί κανείς με την παρατήρησή σας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ (Ειδικός Αγορητής της Ελληνικής Λύσης -ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ): Κύριε Λάππα δεν το λέω υποτιμητικά και ζητώ συγνώμη αν πέρασε έτσι. Λέω, όμως, ότι ο δικηγόρος προσπαθεί να σώσει τον πελάτη του. Λογικό είναι αυτό. Γι' αυτό, λοιπόν, ο Ποινικός Κώδικας, κατά την άποψή μας, δεν πρέπει να αφήνει «παραθυράκια». Πρέπει να είναι ξεκάθαρος.

Το άρθρο 52 του Ποινικού Κώδικα. Να μην παραμείνει ως εξαίρεση η ποινή των ισοβίων. Για ορισμένα ειδικά εγκλήματα, όπως είναι αυτά της τρομοκρατίας, της παιδεραστίας, της διακίνησης ναρκωτικών, δηλαδή των εμπόρων ναρκωτικών και των δουλεμπόρων, πρέπει να καθιερωθούν τα ισόβια ως βασική ποινή.

Το άρθρο 59Α, κύριε Υπουργέ. Σας το είπα και την άλλη φορά «επιαναφορά ή αποστέρηση πολιτικών δικαιωμάτων». Αυτοδίκαιη αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων, υπήρχε. Τώρα με το ν. 4619 και με το δικό σας, αυτό έχει εξαφανιστεί. Υπάρχει, αυτοδίκαιη αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων ενός, ο οποίος καταδικάζεται σε ισόβια κάθειρξη ή δεν υπάρχει;

Επίσης, να προστεθεί, κατά την άποψή μας, μια παράγραφος σύμφωνα με την οποία «μόλις οι παρανόμως εισερχόμενοι λαθρομετανάστες φτάνουν στο ελληνικό έδαφος, να διατάσσεται η δήμευση το κινητού τους τηλεφώνου, προκειμένου να μπορούν να διαλεκανθούν περιπτώσεις», όπως αυτό που είπαμε των διακινητών, των

λαθροδιακινητών, των δουλεμπόρων, αλλά και περιπτώσεις πρακτόρων ξένων κρατών και κυρίως της Τουρκίας, οι οποίοι έρχονται τώρα, πλέον και θα έχουν γεμίσει την πατρίδα μας. Αυτό είναι σίγουρο και θα το δείτε, θα έρθει, μπροστά μας θα το βρούμε κι αυτό.

Άρθρο 74 του Ποινικού Κώδικα. Επαναφορά της δικαστικής απέλασης αλλοδαπού. Μπορούσε ο δικαστής να απελάσει, αν έκρινε, μετά από μια ποινή η οποία θα υποβάλλετο σε κάποιον μετανάστη, λαθρομετανάστη να τον απελάσει. Δεν υπάρχει αυτό τώρα, το άρθρο 74Α. Δέστε το τώρα. Νομίζω ότι πρέπει να προστεθεί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Υπάρχει η διαδικασία ασύλου αν είναι νόμιμα εδώ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ (Ειδικός Αγορητής της Ελληνικής Λύσης -ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ): Δεν λέω για τη διαδικασία ασύλου. Λέω για τον φυσικό δικαστή.

Να επανέλθουν διατάξεις, τις επαναφέρατε, πολύ σωστά, για την κακόβουλη βλασφημία και πολύ σωστά κάνατε και να τιμωρούνται αυστηρότατα, διότι πρέπει να σταματήσουμε, πλέον, την καθύβριση Θρησκευμάτων, Θείων, να βρίζουμε, γιατί έτσι θα έχουμε και προβλήματα τεράστια και από τους Έλληνες, αλλά και κυρίως από τους ισλαμιστές, διότι αυτά θα συμβούν εκατέρωθεν.

Σας είχαμε πει για τις διατάξεις για τη στρατιωτική θητεία. Αφορά στα άρθρα 202 και 203. Πιστεύουμε, ότι πρέπει να επανέλθουν. Είναι διατάξεις που αφορούν τη στρατιωτική θητεία, όπως τα άρθρα 204 και 205 για τους ανυπότακτους και για αυτούς οι οποίοι βγάζουν τον εαυτό τους εκτός υπηρεσίας για να υπηρετήσουν στο στρατό. Πιστεύουμε ότι πρέπει να αυστηροποιηθούν οι ποινές, τουλάχιστον τρία έτη, για να μην τολμήσει ο καθένας να μην υπηρετεί την πατρίδα του, τουλάχιστον, όσο το σύστημά μας αυτό, δεν έχει επαγγελματικές ένοπλες δυνάμεις, μόνο, αλλά έχει και τον Έλληνα πολίτη, ο οποίος πρέπει να υπηρετεί την πατρίδα του, όπως κάνουμε, μέχρι στιγμής όλοι.

Πάμε να δούμε ορισμένα άρθρα, κύριε Υπουργέ.

Άρθρο 150, νόθευση αποδεικτικών. Όποιος νοθεύει, καταστρέφει ή κρύβει έγγραφα, που μπορούν να χρησιμεύσουν για την απόδειξη δικαιωμάτων ή την υποστήριξη συμφερόντων του ελληνικού κράτους ή συμμάχου του απέναντι σε άλλο κράτος, τιμωρείται με κάθειρξη. Αυτό υπήρχε με τον 283, τώρα δεν υπάρχει το άρθρο 150. Νομίζω, ότι πρέπει να επανέλθει.

Σχετικά με τα άρθρα 168 και 169, μεγάλη πρεμούρα με τους πλειστηριασμούς. Προβλέπονται καταδίκες πλημμεληματικού χαρακτήρα μεν, αλλά αυστηρές, όταν κάποιος διακόψει πλειστηριασμό ή εισέλθει σε γραφείο συμβολαιογράφου και τα συναφή. Η άποψή μας είναι ότι πρέπει να καταργηθούν, δεν χρειάζονται αυτά. Θα δείτε, ότι ο κόσμος σε λίγο θα αρχίσει να ξεσηκώνεται με τους πλειστηριασμούς, γιατί οι πλειστηριασμοί θα είναι πολλοί, με το σχέδιο Ηρακλής των τραπεζών, το συζητήσαμε και προχθές με τους φορείς, τα funds, τα κοράκια έχουν πάρει τα δάνεια των περισσότερων. Είπατε γύρω στα 40 δισ. ή λιγότερα, αλλά σιγά σιγά θα τα πάρουν όλα, κύριε Υπουργέ. Οι πλειστηριασμοί θα είναι μαζικοί, θα υπάρχουν τεράστια προβλήματα και δεν θα μπορεί να συγκρατήσει κανένας τον κόσμο, όταν χάνει το σπίτι του, το πιο ιερό πράγμα για την οικογένειά του και τα παιδιά του. Ξέρετε πολύ καλά, ότι οι τράπεζες εφαρμόζουν το δικό τους status. Ξεπούλησαν με 1%, 3% το δάνειο ενός ανθρώπου, ο οποίος ενώ πριν δέκα χρόνια πήρε δάνειο γιατί είχε την δουλίτσα του και αυτός και η γυναίκα του, τώρα, ξαφνικά έχασαν τις δουλειές τους, δεν μπορεί να αποπληρωθεί το δάνειο και θα χάσει και το σπίτι του.

Στο άρθρο 272, πιστεύουμε ότι πρέπει να απαλειφθεί η παράγραφος 3, η οποία αναφέρει ότι αν πιάσουν κάποιον με μολότοφ και την παραδώσει πριν την ανάκριση, τότε παύει η ποινική δίωξη. Ισχύει αυτό, θα το αφήσετε; Δεν νοείται άνθρωπος, ο οποίος κουβαλά μολότοφ, να έχει κανένα ελαφρυντικό. Είναι πυρομαχικό και όποιοι δεν ξέρουν τα πυρομαχικά, ας ρωτήσουν εμάς, που τα χρησιμοποιούμε κατά κόρον τόσα χρόνια. Οι μολότοφ σκοτώνουν, είναι εμπρηστικά πυρομαχικά. Είτε είναι μολότοφ είτε είναι σφαίρα είτε είναι χειροβομβίδα, είναι το ίδιο πράγμα. Άρα, λοιπόν, όποιος κουβαλάει μαζί του τέτοιο πράγμα, πρέπει να είναι κακούργημα και μάλιστα, να τιμωρείται αυστηρότατα. Από τη στιγμή που το κουβαλάει, σημαίνει ότι ήθελε και να το πετάξει, δεν το κουβαλάει κάποιος για πλάκα.

Στο άρθρο 374, διακεκριμένη κλοπή. Όπως έχουμε ξαναπεί, η αξία των κλοπιμαίων να είναι πάνω από 60.000 και να επανέλθει η κακουργηματική μορφή της.

Σχετικά με το άρθρο 390, αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά τραπεζικού ιδρύματος, η δίωξη ασκείται μόνο κατ' έκκληση. Αυτό είναι κάτι το οποίο συζητούν όλα τα κόμματα πλέον, δεν υπάρχει καμία δικαιολογία κύριε Υπουργέ, ότι το κάνουμε για τον απλό Έλληνα πολίτη, για να μπορέσουν οι τραπεζίτες ή οι τραπεζικοί υπάλληλοι να κάνουν χαριστικές πράξεις υπέρ των απλών Ελλήνων πολιτών, που θα χάνουν τα σπίτια τους ή τα δάνεια που έχουν πάρει. Χαρακτηριστικά ευνοείτε ορισμένους και δεν ευνοείτε κανένα άλλον ει μη την πλουτοκρατία. Είναι ένα θέμα, τα κόμματα τα οποία έχουν πάρει δάνεια, 1,8 δισεκατομμύρια μαζί με τους τόκους είναι τα χρήματα που έχουν παρθεί από δω κι από κει. Άρα λοιπόν, προσπαθείτε να προφυλάξετε 100 ή και παραπάνω ανθρώπους, οι οποίοι έχουν ήδη στην πλάτη τους ορισμένα προβλήματα με τη δικαιοσύνη, για αυτό ακριβώς το σκοπό, εκατοντάδες εκατομμύρια οι μεγαλοεπιχειρηματίες και τα πολιτικά κόμματα, ας μην τα ξαναλέμε. Άρα λοιπόν, η δικαιολογία που είπατε, δεν πρέπει να χρησιμοποιείται, κακό κάνει, καλό δεν κάνει.

Τέλος, άφησα το άρθρο 110^α, απόλυση υπό όρους, από 17 έτη σε 22 και να εκτίσει την ποινή με ηλεκτρονική επιτήρηση, όμως οι καταδικασθέντες για τρομοκρατικές ενέργειες ή για βιασμούς ανηλίκων ή για εμπορία ναρκωτικών ή οι λαθροδιακινητές, ο σωφρονισμός είναι δύσκολος, αδύνατος, θα έλεγα, άρα να μην ισχύει αυτό.

Όσον αφορά στο άρθρο 187^α, τρομοκρατική οργάνωση κ.λπ., τα είπαμε, εμείς επιφυλασσόμαστε και επί της αρχής και επί των άρθρων και θα αναφέρουμε τις απόψεις μας την Ολομέλεια.

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ(Πρόεδρος της Επιτροπής): Ολοκληρώνουμε τον κύκλο των Εισηγητών και των Ειδικών Αγορητών των κομμάτων με την κυρία Φωτεινή Μπακαδήμα, την Ειδική Αγορήτρια του ΜέΡΑ25, η οποία αντικαθιστά την κυρία Αδαμοπούλου.

Τον λόγο έχει η κυρία Μπακαδήμα.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ(Ειδική Αγορήτρια του ΜέΡΑ25): Κύριε Πρόεδρε, κ. Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να είμαι σχετικά σύντομη δεδομένου ότι η συνάδελφος, η κ. Αδαμοπούλου, τοποθετήθηκε με λεπτομέρεια στις προηγούμενες συνεδριάσεις επί του νομοσχεδίου, τόσο επί της αρχής όσο και επί των άρθρων, όπως επίσης και στην Ολομέλεια θα έχουμε εκ νέου τη δυνατότητα να αναφερθούμε στο σύνολο και στις εκφάνσεις αυτού. Επί της αρχής κρίνουμε ότι το παρόν σχέδιο νόμου έρχεται να θέσει το νομικό πλαίσιο στο δόγμα «νόμος και τάξη», που επιθυμεί να καταστήσει κανονικότητα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Για παράδειγμα, θεσμοθετεί ένα εξαιρετικά αυστηρό πλαίσιο, αναφορικά με τη συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση, θεσπίζοντας ποινές ακόμη και για ταξίδια στο εξωτερικό υπόπτων για τρομοκρατία, φέρνοντάς μας μοιραία στο μυαλό την περίπτωση του Περικλή, όπως ανέφερε τόσο η κυρία Αδαμοπούλου όσο και η συνάδελφος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, η κυρία Κομνηνάκα.

Την ίδια στιγμή θεσμοθετούνται ποινές φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών, αλλά και χρηματικές, για όποιον φέρεται να έχει δώσει οδηγίες, πληροφορίες, χρηματική στήριξη, να έχει στρατολογήσει ή εκπαιδεύσει μέλη διευκολύνοντας, εν γνώση του, την ανάπτυξη εγκληματικών δραστηριοτήτων οργάνωσης. Παράλληλα, αυξάνει κατά πέντε χρόνια τα έτη αποφυλάκισης για τους πολυισοβίτες, κλείνοντας με εκδικητικότητα το μάτι στα φυλακισμένα στελέχη της 17 Νοέμβρη, ενώ, εκτός από αυτό, επιχειρεί να ποινικοποιήσει και να τιμωρήσει τη συμμετοχή σε διαμαρτυρίες, σε υπηρεσίες του δημοσίου και ΔΕΚΟ προβλέποντας φυλάκιση για αυτό μέχρι και τρία χρόνια.

Επιπλέον, το παρόν σχέδιο νόμου ασχολείται με το φλέγον θέμα των πλειστηριασμών καταφεύγοντας στην ποινικοποίηση ακόμη και της παρουσίας σε χώρους όπου πραγματοποιούνται πλειστηριασμοί μόνο και μόνο με την έκφραση της γνώμης του υπαλλήλου που τον διεξάγει. Ταυτόχρονα, σαν να μην έφτανε η παραπάνω διευκόλυνση προς την ολιγαρχία των εγχώριων τραπεζών, οι προτεινόμενες αλλαγές έρχονται να καταστήσουν ακόμη πιο ευνοϊκό το πλαίσιο για την απιστία των τραπεζικών, αφήνοντας ατιμώρητους εκείνους που έδωσαν τα λεγόμενα θαλασσοδάνεια, προκαλώντας ζημιές που κλήθηκε να καλύψει στη συνέχεια ο ελληνικός λαός, μέσα από τις διαδοχικές ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζών.

Κάνοντας μια αναλυτικότερη αναφορά, με το άρθρο 1, που προβλέπει αλλαγές στα άρθρα 57, 80, 94, 99, 104^α και 110^α, έχουμε την αύξηση των ετών αποφυλάκισης των

πολυισοβιτών σε 22 έτη πραγματικής ποινής από 17 που ήταν τώρα, ενώ ακόμη και αν γίνει χρήση του ευεργετικού υπολογισμού, δηλαδή των ημερομισθίων εντός της φυλακής, τότε πέφτουμε σε πραγματική έκτιση 20 ετών αντί για 16, που ισχύει μέχρι σήμερα.

Όσον αφορά στο άρθρο 3, που προτείνει τροποποιήσεις στα άρθρα 142, 142^α, 159, 159^α, 169^α, 173, 187, 187 α και β, 213, 235, 236 και 237β, έχουμε πρόβλεψη για ποινές ακόμη και για ταξίδια στο εξωτερικό υπόπτων για τρομοκρατία, που μπορεί στην πράξη να μην είχαν καμιά σχέση με την υπό εξέταση τρομοκρατική δράση του κατηγορουμένου, θα μπορούσαν να έχουν εκπαιδευτικό ή ψυχαγωγικό σκοπό, ενώ οποιαδήποτε πράξη, που μπορεί να εκληφθεί ως διευκόλυνση οικονομικού ή άλλου είδους, προς άτομα ύποπτα για τρομοκρατική δράση, μπορεί να επιφέρει ποινή φυλάκισης έως και τριών ετών. Αν, δηλαδή, οι γονείς ενός παιδιού, που ζουν στην επαρχία, καταθέσουν χρήματα στο τραπεζικό λογαριασμό του παιδιού τους, μπορεί να καταλήξουν κατηγορούμενοι; Τι δικλίδες διαχωρισμού και προστασίας υπάρχουν για τέτοιες περιπτώσεις, ώστε να αποτραπεί η πιθανή κακοδικία;

Οι παράγραφοι 15 και 16 του 3ου άρθρου, που αλλάζουν το 187β, το ν.4619/2019 αποσκοπούν στην τελική διευκόλυνση των πλειστηριασμών, καθώς αυστηροποιείται το πλαίσιο που τιμωρεί, όποιον εκτίθεται σε υπάλληλο ή συμβολαιογράφο πριν κατά τη διάρκεια ή μετά το πλειστηριασμό, καθιστώντας τα γραφεία των συμβολαιογράφων προστατευμένα άβαρα, για όποιους θέλουν να διαμαρτυρηθούν.

Στο ίδιο άρθρο, έχουμε το θέμα της απιστίας τραπεζικών υπαλλήλων, στο οποίο έχουν κάνει αναφορά οι προλαλήσαντες συνάδελφοι, με ένα σύνολο διατάξεων, που ουσιαστικά καλεί τον τραπεζίτη να εγκалέσει και να καταγγείλει τον εαυτό του, κάτι - που εκτός εάν ο τραπεζίτης πάθει κρίση ειλικρίνειας - δεν πρόκειται, να συμβεί ποτέ.

Το άρθρο 4, και συγκεκριμένα η πρώτη παράγραφος αυτού, επιφέρει αλλαγές στη 2^η παράγραφο του 272 του ν.4619 επιχειρώντας, να ρυθμίσει το πλαίσιο κατασκευής και χρήσης μολότοφ, προβλέποντας πως όσοι κατέχουν ή κατασκευάζουν, θα τιμωρούνται με φυλάκιση τριών ετών, ενώ η χρήση σε δημόσιους χώρους γίνεται πλέον κακούργημα και μπορεί να επιφέρει κάθειρξη έως και δέκα έτη. Την ίδια στιγμή προβλέπεται ως τριετής φυλάκιση για όποιον εισέλθει παράνομα σε δημόσια κτίρια, ΔΕΚΟ, αρχές και υπηρεσίες κάθε τύπου, αν η παραμονή του προκαλέσει διατάραξη της ομαλής λειτουργίας του χώρου που έχει καταπατηθεί.

Στο άρθρο 5, με την πρώτη παράγραφο αλλάζει την πρώτη παράγραφο του 374 του ν.4619, συναντάμε το θέμα των διακεκριμένων κλοπών και συγκεκριμένα, τη μετατροπή σε κακούργημα, με ποινή κάθειρξης έως και δέκα έτη, όταν η αξία των κλοπιμαίων είναι ή ξεπερνά τις 120.000, ενώ όταν το ίδιο έγκλημα τελεστεί από δύο, ή περισσότερα άτομα, τότε θεωρείται κακούργημα, ανεξάρτητα από την αξία των κλοπιμαίων.

Το συμπέρασμα είναι μάλλον, ότι αντί να αποτρέψουμε τους πιθανούς ληστές από το να διαπράξουν μια κλοπή, μάλλον τους αποτρέπουμε από το να το κάνουν με συνεργό ή συνεργούς και να δράσουν μόνοι τους.

Όμως, το παρόν νομοσχέδιο περιέχει και σημεία που κρίνουμε θετικά.

Πρώτον, με παραγράφους στο άρθρο 3, συγκεκριμένα τη 18 και τη 19 έχουμε αλλαγές στο 235 του ν.4619 με αποτέλεσμα, να γίνεται πάλι κακούργημα η δωροδοκία των δημοσίων υπαλλήλων, ενώ με τις παραγράφους 3 έως 5, του ίδιου άρθρου, έχουμε πρακτικά τη διεύρυνση των πολιτικών προσώπων που μπορεί να τους ασκηθεί δίωξη για δωροληψία, ώστε πλέον να συμπεριλαμβάνονται μεταξύ άλλων, Υφυπουργοί και τοπικοί άρχοντες.

Επιπλέον, με την παράγραφο 3, του 4^{ου} άρθρου, που αλλάζει την 1^η του 290^α έχουμε την αστηριοποίηση του ποινικού πλαισίου, για όποιον συλληφθεί να οδηγεί έχοντας καταναλώσει αλκοόλ ή ναρκωτικές ουσίες ή να οδηγήσει επικίνδυνα, ή να λαμβάνει μέρος σε αυτοσχέδιους αγώνες ταχύτητας.

Αλλαγές που χαιρετίζουμε ειδικά, για μια χώρα σαν τη δική μας, που δυστυχώς, θρηνεί κάθε μέρα ανθρώπους σε τροχαία ατυχήματα και που βλέπουμε συχνά εικόνες από αστυνομικές επιχειρήσεις σε μέρη της Αθήνας, όπου πραγματοποιούνται παράνομοι και αυτοσχέδιοι αγώνες ταχύτητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέρος του εκλογικού προγράμματος στο ΜέΡΑ25, αποτελεί ο περιορισμός της υπέρ ποινικοποίησης απλών αδικημάτων ως μέσου κρατικής καταστολής και της κακούργηματοποίησης των πλημμεληματικών αδικημάτων καθώς και τη ριζική αναμόρφωση του σωφρονιστικού συστήματος, όπως και η επέκταση και εφαρμογή εναλλακτικών μέτρων κράτησης και τρόπων έκτισης της ποινής.

Κατόπιν τούτων είναι σαφές, ότι όπως έχουμε ήδη πει, κατά ψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, αλλά επιφυλασσόμαστε για την Ολομέλεια αναφορικά με τα άρθρα.

Επιτρέψτε μου, να κλείσω με μια σύντομη αναφορά στον Πλάτωνα.

Κατά τη διάρκεια του αρχικού διαλόγου στο πρώτο βιβλίο της Πολιτείας έχουμε ποικίλες αναφορές στον ορισμό της Δικαιοσύνης. Ο Κέφαλος την ορίζει με αλλαγές και συνέπεια στην απόδοση των χρεών, ο Πολέμαρχος ως απόδοση του καλού στους φίλους και κακού στους εχθρούς, ο Θρασύμαχος την κρίνει ως το δίκαιο του ισχυρότερου και ο Γλαύκων ως μια κοινωνική σύμβαση, καθώς ως και ο δίκαιος και ο άδικος θα διέπρατταν την αδικία αν ήξεραν πως δεν θα τιμωρηθούν.

Αν δει κάποιος με λεπτομέρεια το παρόν νομοσχέδιο θα βρει ψήγματα όλων αυτών των ορισμών, όπως το καλό στους φίλους, που είναι οι τραπεζίτες και η ολιγαρχία, του Γλαύκου, με το δίκαιο του ισχυρότερου, στοχοποιώντας ακόμη και τους γονείς που μπορούν να βοηθήσουν το παιδί τους που είναι υπό τρομοκρατική δράση και του Θρασύμαχου, αυτό που ,δυστυχώς, δεν θα βρει «εν όλω» αυτού, είναι η διατήρηση της ισορροπίας μεταξύ ηθικής και πολιτικής, που όριζε ως δικαιοσύνη ο Αθηναίος φιλόσοφος.

Πριν κλείσω, θα μου επιτρέψετε να είναι η καταλυτική μου φράση αυτή, με μια σύντομη αναφορά, ειλικρινά, στις ντροπιαστικές εικόνες που είδαμε να λαμβάνουν χώρα έξω από την ΑΣΟΕ σήμερα, πριν από λίγο, με παιδιά να έχουν εγκλωβιστεί σαν ποντίκια και απέναντι τους να έχουν πάνοπλους αστυνομικούς. Αυτές οι εικόνες ούτε τραυματισμένοι νέοι δεν μπορούν να μεταφερθούν στο νοσοκομείο και απαγορεύεται ακόμη και η διέλευση ασθενοφόρου, δεν τιμούν κανένα μας, δεν τιμούν μια σύγχρονη χώρα του 21^{ου} αιώνα και σίγουρα φέρνει στο μυαλό μας εποχές του παρελθόντος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Κελέτσης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μια διαδικαστική ερώτηση θα ήθελα να κάνω, αν μου επιτρέπετε. Επειδή έχω μια παρατήρηση, ερώτηση, που έχει να κάνει με τροπολογία, θα περιμένω να γραφτώ και εγώ ως ομιλητής στη σειρά μου γι' αυτό το πράγμα, ή θα πρέπει να το κάνουμε κάπως αλλιώς;

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η διαδικασία είναι αυτή, θα λάβετε το λόγο αν θέλετε να κάνετε παρατήρηση ή ερώτηση και θα λάβετε απάντηση στο τέλος από τον Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν θα επανέλθω σε θέματα τα οποία έθιξα κατά την πρώτη ανάγνωση του σχεδίου νόμου. Θα περιμένω μέχρι την Ολομέλεια, οπότε και θα κάνω παρατηρήσεις, όταν πια θα εκλάβω, ότι έχει διαμορφωθεί για διάφορα θέματα η τελική θέση της Κυβέρνησεως. Γι' αυτό ακριβώς συμπερασματικές θα είναι οι παρατηρήσεις μου.

Σχεδόν το σύνολο των διατάξεων που υιοθετήσατε, πέραν των ιδεών της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, προστιθεμένων όσων ανακοινώσατε σήμερα, κινούνται σε εντελώς αντίθετη κατεύθυνση προς το πνεύμα της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής όλα αυτά τα χρόνια που εργάστηκε και τελικά απέδωσε τον ισχύοντα Ποινικό Κώδικα, ο οποίος ισχύει από 1/7/2019. Άρα, η τιμή την οποία αποδίδετε στις εργασίες της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής και στις αρχές που πρυτάνευσαν για να συγκροτηθεί ως έργο το τελικό κείμενο, είναι άνευ νοήματος, αφού οι αρχές που πρυτάνευσαν, παραβιάζονται από τις νομοθετικές σας πρωτοβουλίες. Συνεπώς, θα ήταν καλό να μην την επικαλεστείτε εφεξής.

Δεύτερο συμπέρασμα είναι, ότι μάλλον ο διάλογος δεν οδηγεί πουθενά, διότι, για περιθωριακά ζητήματα αναλάβατε ορισμένες πρωτοβουλίες, για κεντρικά θέματα σιωπήσατε. Υποθέτω, ότι δεν έχει λόγο να σας προτείνει οτιδήποτε η Αντιπολίτευση. Διαθέτετε, και εσείς και το Υπουργείο Δικαιοσύνης, έναν όμιλο εγκρίτων νομικών, οι οποίοι δεν έχουν ανάγκη οποιωνδήποτε υποδείξεων. Για παράδειγμα, για να είμαι πολύ συγκεκριμένος, όπως τροποποιείται το άρθρο 99 του Ποινικού Κώδικα, οι έγκριτοι νομικοί σας θα σας έχουν πει, υποθέτω, ότι θα τρέχουν από της εκδόσεως της αποφάσεως, ή από την επίδοση της δικαστικής αποφάσεως, δύο αναστολές, η αναστολή που προβλέπεται στο άρθρο 99 και η αναστολή που προβλέπεται στο 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όταν, μετά την έκδοση της απόφασης του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ο καταδικασθείς θα ασκεί έφεση και θα δίδεται τότε το ανασταλτικό αποτέλεσμα της εφέσεως. Θα φτάσετε στο σημείο, όσον τρέχει το ανασταλτικό αποτέλεσμα μετά την έφεση, να έχουμε και συρροή τη διαδρομή του ανασταλτικού αποτελέσματος του άρθρου 99. Έχουμε αντίθετη νομολογία του Αρείου Πάγου.

Θα καταλήξουμε, όταν θα συζητηθεί σε δεύτερο βαθμό η υπόθεση, να έχει λήξει η αναστολή του άρθ. 99. Συνεπώς, θα θεωρείται ως μη ουδέποτε δοθείσα. Θα σας τα πω όμως στην Ολομέλεια. Θα σας πω και ποια είναι η νομολογία του Αρείου Πάγου, συντριπτική νομολογία σε βάρος των ρυθμίσεων αυτών.

Θα σας πω και κάτι ακόμη, κρατήστε το ως πρόβλεψη. Θα χρειαστεί να τροποποιήσετε όσα σήμερα εισηγείστε, σε μικρό χρονικό διάστημα. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Δαβάκης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Όταν τελείωνε ο κ. Υπουργός, επανήλθα σε αυτό το οποίο είχα προτείνει κατά τη παρέμβασή μου στη συζήτηση της επι των άρθρων εξετάσεως του νομοσχεδίου. Δηλαδή, την προσθήκη στο άρθ.0 272/παρ. 1 του ποινικού κώδικα, για να μπει η διαζευκτική έκφραση: «εκρηκτικές ή εμπρηστικές», όσον αφορά τις βόμβες μολότοφ.

Ο κ. Υπουργός μου απάντησε, ότι υφίσταται ήδη η νομολογία του Αρείου Πάγου, που αντίθετα με παλαιότερη του ίδιου δικαστηρίου, χαρακτηρίζει τις μολότοφ ως εκρηκτικές. Ωστόσο, επειδή κ. Πρόεδρε, οι επιστημονικές απόψεις δίστανται και επειδή η αληθής πρόθεση του νομοθέτη είναι να τιμωρεί όπως φαίνεται και τις μολότοφ - κατοχή και χρήση- με το κρότο που κάνει για τις εκρηκτικές βόμβες, επιτρέψτε μου να επιμείνω στην πρότασή μου και να ζητήσω να περιληφθεί η προσθήκη που πρότεινα στο αρ. 272/παρ. 1. Δηλαδή η διαζευκτική προσθήκη «και εμπρηστικές».

Για να χρησιμοποιήσω μια ορολογία των δικαστικών κύκλων, μια τέτοια πρωτοβουλία, αγαπητέ κ. Υπουργέ, πιστεύω, ότι θα προσφέρει μια νομική πάκτωση στην έννοια της βόμβας μολότοφ, ως τιμωρητέας, με βαριά ποινή και δεν θα επιτρέψει την τυχόν μελλοντική ολίσθηση σε χαλαρότερη αντιμετώπιση αυτής. Γιατί, γνωρίζουμε σε πολλές περιπτώσεις πώς εκφράζεται αυτή η ολίσθηση.

Όλα αυτά σε μια στιγμή που η Ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα, αυτή της Αθήνας, έχει δεινοπαθήσει κατ' επανάληψη από τη χρήση τέτοιων βομβών. Στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας, αλλά και πολίτες έχουν κινδυνεύσει να τραυματιστούν ή να καούν ή και να χάσουν τη ζωή τους. Πιστεύω, ότι αυτή η νομική πάκτωση της έννοιας της βόμβας μολότοφ, θα βοηθήσει πάρα πολύ και τον μεγάλο αγώνα που αυτή η Κυβέρνηση δίνει με σοβαρά και με κρίσιμα αποτελέσματα για την περιστολή της ανομίας στην Αθήνα και στη περιφέρεια, αλλά και στη διευκόλυνση του έργου των στελεχών της Ελληνικής Αστυνομίας, τα οποία θα θέλουν να έχουν μια καλύτερη αντιμετώπιση χειρισμών και θα έλεγα και επιχειρησιακή διαθεσιμότητα, όσον αφορά τα ζητήματα που έχουν να κάνουν στην περιστολή της ανομίας, της τρομοκρατίας και της γενικότερης ανασφάλειας, που αυτές οι μέθοδοι εμποιούν στους Έλληνες πολίτες. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η συνάδελφός κυρία Μαριέττα Γιαννάκου έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΟΡΗ (ΜΑΡΙΕΤΤΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να διατυπώσω μια παρατήρηση, να εκφράσω μια άποψη, την οποία είχα εκφράσει και το 1995 ως Αντιπρόεδρος της Επιτροπής για το Σωφρονιστικό Σύστημα. Παρακολουθώντας και τα θέματα πως τυγχάνουν χειρισμούς στην Ε.Ε..

Δεν είναι δυνατόν έμποροι μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών και τρομοκράτες να λαμβάνουν άδειες. Δε δύναται να υπάγονται στο γενικότερο δίκαιο και να λαμβάνουν

άδειες. Άδειες σε συγκεκριμένους εδόθησαν κατά τη δεκαετία του 90, σε κάποιον που κυκλοφόρησε 25 τόνους χασίς και σε κάποιον άλλο που κυκλοφόρησε 1,5 τόνο κοκαΐνης.

Τότε το τουρκικό πρακτορείο ειδήσεων, άδραξε την ευκαιρία, εάν μπορώ να το διατυπώσω έτσι, να πληροφορήσει τη διεθνή κοινότητα και ιδιαίτερα τις υπηρεσίες και την παράλληλη οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών για τα ναρκωτικά, για τη διευκόλυνση που παρέχει το ελληνικό κράτος στους εμπόρους ναρκωτικών.

Σχετικά με το δεύτερο θέμα, την τρομοκρατία, υπό ειδικούς όρους δόθηκε σε τρομοκράτες στην Ευρώπη η δυνατότητα εξόδου. Για παράδειγμα, η δολοφόνος του Άλντο Μόρο απέκτησε κάποια στιγμή, προ δεκαπενταετίας, τη δυνατότητα να εξέρχεται το πρωί να εργάζεται και εν συνεχεία να ξαναγυρίζει στη φυλακή.

Επίσης, η τελευταία επιζώσα της Baader Meinhof, πριν από οκτώ χρόνια αποφυλακίστηκε, τελεί υπό παρακολούθηση και έδωσε και συνεντεύξεις στην τηλεόραση, εκφράζοντας την μετάνοια της.

Στην περίπτωση της τρομοκρατίας λαμβάνεται σαφώς υπόψη εάν έχουν μετανιώσει. Εάν δεν έχουν μετανιώσει δεν εξέρχονται ποτέ, ούτε με άδεια.

Έτσι πράττουν οι σοβαρές χώρες. Τώρα, το τι εφαρμόζουμε εδώ στη χώρα μας και πως έχουμε εμπλέξει την τρομοκρατία με όλο το υπόλοιπο ποινικό δίκαιο, είναι άλλη ιστορία που δεν έχει κάποιο νόημα να τη διηγηθούμε.

Πρέπει, όμως, να το δούμε τώρα.

Δεν είναι δυνατόν, βέβαια, σε περιπτώσεις τρομοκρατίας, εννοώ δολοφονιών κ.λπ., να αναθέτουμε σε ένα απλό δικαστικό συμβούλιο να δώσει ή να μη δώσει άδεια, όταν πολύ συχνά αυτοί πιέζονται από διάφορες πλευρές να πράξουν το αντίθετο.

Αυτά δε σας τα λέω λόγω των αδειών που ελάμβανε ο Κουφοντίνας, ούτε καν το σκέφτηκα, σας λέω τι άποψη έχω από το 1994, γιατί έχω παρακολουθήσει τι έχει γίνει σε όλη την Ευρώπη, ποια ήταν η αντιμετώπιση, πως δημιουργήθηκαν οι ειδικές φυλακές και πως, με ήπιο τρόπο, στο τέλος έκλεισε η υπόθεση τρομοκρατία στη Γερμανία, στην Ιταλία και στη Γαλλία, με την Action Direct.

Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχουν συγκρούσεις ανάμεσα στους πολίτες και μέσα στο πολιτικό σύστημα ότι ο ένας υποστηρίζει αυτό, ο άλλος το άλλο ή διαφωνούμε για τις βόμβες μολότοφ και άλλα τέτοια.

Εάν θέλουμε, λοιπόν, ηπιώς να κλείσει αυτή η ιστορία, καλό είναι να μεταφέρουμε καλές ευρωπαϊκές πρακτικές, κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Γιαννάκου. Πάντοτε ο λόγος σας είναι χρήσιμος, όπως και οι καλές ευρωπαϊκές πρακτικές.

Η κυρία Βούλτεψη, έχει τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ο Εισηγητής της Μειοψηφίας, κύριε Πρόεδρε, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Λάμπας, έχει εξελιχθεί σε βιρτουόζο της τέχνης «πως να εξασφαλίσετε πέντε λεπτά δημοσιότητας» και μετά, ως δικηγόρος ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ (Εισηγητής της Μειοψηφίας): ... (ομιλεί εκτός μικροφώνου, δεν ακούγεται)

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Όχι, όχι. Δείχνετε, ως δικηγόρος, ότι καταλαμβάνεστε και από ιερά οργή, αποσιωπώντας αυτά που θέλετε να αποσιωπήσετε. Δε λέτε ψέματα, δε λέτε τη μισή αλήθεια.

Εδώ όμως δεν είναι δικαστήριο, είναι Βουλή, και πρέπει να ακούγονται όλες οι απόψεις και ολόκληρες. Όλη η αλήθεια. Διατυπώσατε μια καινοφανή άποψη, ότι αυτοί οι οποίοι βλασφημούν τα Θεία δεν χρειάζεται να τιμωρούνται μέσω του Ποινικού Κώδικα, διότι θα πάνε στην κόλαση. Τότε λοιπόν, να εισηγηθούμε στον Υπουργό, δεν μας χρειάζονται ούτε τα δικαστήρια, ούτε ο Ποινικός Κώδικας, οι δικηγόροι. Τελειώνει η υπόθεση, πάνε όλοι στην κόλαση.

Επειδή αναφέρεστε ξανά γύρω από ένα συγκεκριμένο θέμα. Θέλω να σας θυμίσω και να σας πω όλη την αλήθεια. Το κόμμα σας ο ΣΥΡΙΖΑ, πριν από τις εκλογές του 2015, υποσχόταν στον κόσμο και τον κορόιδευε, για νέα σεισάχθεια και για δημιουργία δημόσιου ενδιαμέσου φορέα διαχείρισης ιδιωτικού χρέους. Λέγατε λοιπόν, στον κόσμο «ψηφίστε μας και θα έρθουμε εμείς, θα σας απαλλάξουμε από όλα σας τα χρέη και θα φτιάξουμε από αυτά τα χρέη μια που δεν θα είναι καν bad bank και εμείς θα τα διαχειριστούμε αυτά τα θέματα».

Με την ίδια λογική πήγατε και στις εκλογές του 2015. Λέγατε ότι το ανοιχτό ζήτημα είναι τα κόκκινα δάνεια των Ελλήνων και ψηφίστε μας, γιατί μόνο εμείς και όχι αυτοί οι κακοί της Νέας Δημοκρατίας, μπορούμε να διαχειριστούμε τα δάνειά σας. Γιατί, αλλιώς θα έρθουν οι κακοί και θα τα δώσουν στα κοράκια της καταστροφής, τα ξένα funds. Και τι κάνατε; Ήρθατε εσείς και φέρατε τα ξένα funds στην Ελλάδα, εσείς, ο ΣΥΡΙΖΑ με νόμο, για να ολοκληρώσετε τη διαπραγμάτευση του 2017. Τους δώσατε μάλιστα, τότε δικαιοδοσία, όχι μόνο να διαχειρίζονται τα χρέη των Ελλήνων και τα εξυπηρετούμενα και τα μη εξυπηρετούμενα, κυρίως δηλαδή τους δώσατε τα πράσινα δάνεια, αλλά με νόμο τους δώσατε τη διαχείριση και των ακινήτων των ιδίων.

Αυτή την υποκρισία δεν μπορώ να καταλάβω από πού την αντλείτε. Προφανώς από το γεγονός, ότι ο κόσμος έξω δεν μπορεί να θυμάται κάθε φορά τι έχετε νομοθετήσει, σε σχέση με αυτά τα οποία λέγατε. Έχετε δώσει ασυλία στα στελέχη των ξένων τραπεζών, το ομολογήσατε εδώ, απλώς δεν έχετε δώσει αναδρομική. Στα στελέχη των ξένων funds έχετε δώσει ασυλία ή όχι; Μια χαρά την έχετε δώσει. Τα ξένα funds έχουν λάβει ασυλία με το νόμο του 2017. Θυμάστε όταν λέγατε ότι δίνετε και αντίμετρα, που ήταν το τυράκι και τα μέτρα ήταν ότι τους παραδίνετε τα δάνεια των ανθρώπων στα ξένα funds, τα κοράκια τα αδηφάγα που έλεγε ο κ. Τσίπρας.

Με εκείνο το νόμο δεν δώσατε και δικαίωμα για τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς; Μια χαρά δώσατε και τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς και τώρα κλαίτε για κάτι που δεν καταλάβαμε τι είναι αυτό. Ήταν να σας θυμίσω ο ν. 4472/2017.

Στα στελέχη του υπερταμείου δώσατε ασυλία; Διότι το υπερταμείο εσείς το φέρατε στη χώρα. Εμείς πέσαμε για να μην έρθει το υπερταμείο στη χώρα. Μάλιστα, δώσατε μια χαρά και σε αυτά, ν. 4389/2016 και εκεί αναφέρεται σαφώς, νόμος Σύριζα είναι αυτός, ότι τα στελέχη του υπερταμείου δεν υπέχουν αστική ή ποινική ευθύνη. Το είπατε αυτό, το γράψατε, ψηφίστηκε μια χαρά. Άρα, το υπερταμείο κάνει ότι θέλει, μέσα στο υπερταμείο είναι και το ΤΑΙΠΕΔ. Το βάλατε μέσα στο υπερταμείο και μετά δώσατε σε όλους ασυλία. Σωστά; Σωστά.

Τώρα λοιπόν, ποια είναι η διαφορά; Η διαφορά είναι, ότι σε αυτά που κάνατε δεν τους δώσατε αναδρομική ισχύ. Γιατί δεν δώσατε αναδρομική ισχύ; Γιατί αυτοί όλοι, τους οποίους εσείς δημιουργήσατε και φέρατε στη χώρα έχουν ασυλία και δεν έχουν ασυλία κάποιοι άλλοι, πριν από 10, 20, 30 χρόνια; Δεν μιλάω κομματικά, γιατί δεν γνωρίζω που

ανήκουν όλοι αυτοί οι άνθρωποι που διώκονται, για τους οποίους δεν βρίσκεται κάτι, 4 χρόνια τώρα, από τη δικαιοσύνη.

Άρα, λοιπόν, φτιάχνετε ανθρώπους δύο ταχυτήτων:

-Τα γεροντάκια, τους ηλικιωμένους, τους συνταξιούχους, που θα πηγαίνουν στα δικαστήρια.

-Και τους άλλους, τους καινούριους, τους φρέσκους, τους ωραίους, που τους δημιουργήσατε εσείς, των funds και του Υπερταμείου, θα είναι ωραίοι και καλοί και δεν θα τρέχει και τίποτα και θα έχουν και ασυλία.

Αλλά, γιατί το κάνετε αυτό; Διότι, σκοπός σας είναι πάντα η προπαγάνδα.

Εσείς τι θέλατε; Θέλατε να στήσετε διάφορες υποθέσεις - μα τα τραπεζικά στελέχη, μα τα Μέσα Ενημέρωσης, μα τα κόμματα που κάνατε τις Επιτροπές και το ξέρετε και δεν βρήκατε τίποτα για όλα αυτά και για να λέτε «πολεμάμε το παλιό, πολεμάμε τη διαφθορά, εμείς είμαστε οι καινούργιοι αδιάφθοροι». Δηλαδή, πολεμάτε τη διαφθορά μέσω των παλιών και τους καινούριους, που μπορεί να έχουν διαπράξει κάποιο αδίκημα, τους έχετε δώσει από πριν ασυλία. Είναι καθαρά μέσα στην προπαγάνδα σας. Ήρθε το «τρένο» της NOVARTIS και σας πάτησε κανονικά, διότι όλα αυτά είναι συνδυασμός. Και οι τράπεζες και τα κόμματα και τα Μέσα Ενημέρωσης.

Και έχετε τώρα και κάποιους που παριστάνουν τους δημοσιογράφους σε κάτι blogs, οι οποίοι λένε διάφορα, τα οποία δεν στέκονται. Διότι, δεν τολμάνε και εκείνοι να πουν ότι «αυτούς, τους οποίους υποστηρίζουμε, είναι αυτοί, οι οποίοι έδωσαν στα μεγάλα ψάρια την ασυλία και κυνηγάνε κάποιους ανθρώπους, οι οποίοι, προφανώς, δεν έχουν διαπράξει κάποιο αδίκημα».

Διότι, αν ήταν έτσι, κύριε συνάδελφε, τότε καθένας που υπογράφει ένα δάνειο και αυτό το δάνειο μετά «κοκκινίζει», θα πήγαινε για απιστία. Δεν ξέρει, όμως, κάποιος όταν υπογράφει ένα δάνειο που «κοκκινίζει» και έχουν τηρηθεί όλοι οι πιστοληπτικοί κανόνες, αν θα πάει για απιστία ή όχι. Και το ξέρετε αυτό και το χρησιμοποιείτε.

Και χρησιμοποιείτε, όπως σας είπα και το ξαναλέω για αυτούς που υποδύονται τους δημοσιογράφους, αλλά δεν έχουν να μας παρουσιάσουν καμία δημοσιογραφική επιτυχία στη ζωή τους και κανένα ρεπορτάζ, εκτός από το να είναι «παπαγαλάκια» σας. Υποδύονται αυτούς, λοιπόν. Και το ξαναλέω ότι το κάνετε, για να δείτε ότι πολεμάτε κάτι, το οποίο δεν πολεμήσατε ποτέ. Αντίθετα, ανοίξατε διάπλατες τις πόρτες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να καταθέσει τις νομοτεχνικές βελτιώσεις;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ναι, σας ευχαριστώ. Τις παραδίδω.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Παρακαλώ, να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

Τον λόγο έχει ζητήσει ο κ. Παππάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Υπουργέ, από την 1/7/2019 που ισχύει ο τροποποιημένος Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, θέλω να σας ρωτήσω αν και πώς θα μπορούν να αξιοποιηθούν και να ληφθούν υπόψη, κατά την ποινική διαδικασία και τη διαμόρφωση δικαστικής κρίσης, τα αποδεικτικά στοιχεία που συγκεντρώνουν, τόσο ο Εισαγγελέας

Οικονομικού Εγκλήματος, όσο και ο Εισαγγελέας Διαφθοράς, χωρίς να δεσμεύονται από το απόρρητο;

Θυμίζω τα άρθρα 34 παράγραφος 1 και 36 παράγραφος 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας .

Κύριε Υπουργέ, θα θέλαμε να μας διευκρινίσετε τι προβλέπεται για αυτά.

Και επίσης, πιστεύω ότι, πρέπει να δοθεί η δυνατότητα αξιοποίησης των αποδεικτικών μέσων σε υποθέσεις πράξεων κακουργηματικού χαρακτήρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Χαρακόπουλος, Πρόεδρος της Επιτροπής μας.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα συνεχίσω τη μεταφυσική συζήτηση που είχατε, κυρία Πρόεδρε, με τον Εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τον κύριο Λάππα, λέγοντας ότι ακριβώς επειδή δεν ζούμε σε μια κοινωνία «αγγελικά πλασμένη», χρειάζεται και νόμος και αστυνομία, για να επιβάλλει την τήρηση του νόμου.

Καταρχήν, κυρίες και κύριοι Συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου για τη μεγάλη επιτυχία της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ. απέναντι στο καρκίνωμα της εγχώριας τρομοκρατίας. Το έχουμε πει πολλές φορές και επαναλαμβάνω και από αυτό το Βήμα. Η Ελληνική Αστυνομία έχει και την επάρκεια και τον επαγγελματισμό, προκειμένου να αντιμετωπίσει το οργανωμένο έγκλημα. Όταν αφήνεται, λοιπόν, να κάνει τη δουλειά της, την κάνει με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι οι τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα που συζητούμε σήμερα και σχετίζονται με την τρομοκρατία, θα συνδράμουν προς αυτή την κατεύθυνση.

Άλλωστε, όλα όσα βλέπουν το φως της δημοσιότητας για το προφίλ των συλληφθέντων επιβεβαιώνουν την ώσμωση ανάμεσα στον αντιεξουσιαστικό χώρο, τους «μπαχαλάκηδες» και τη νέα γενιά τρομοκρατίας. Η επιχείρηση της ΕΛ.ΑΣ., εντός του κτηρίου της ΑΣΟΕ, αποκάλυψε μια γιάφκα με κράνη, στείλιάρια και κουκούλες.

Μια επιχείρηση που είναι πλέον εφικτή, χάρη στο νέο νόμο που κατήργησε το άσυλο της ανομίας και δίνει τη δυνατότητα στην Αστυνομία να εφαρμόζει το νόμο και εντός των Πανεπιστημίων που αποτελούσαν μέχρι χθες καταφύγιο, όχι μόνο μπαχαλάκιδων, αλλά και κάθε είδους παραβατικών στοιχείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που αποτέλεσαν σαφή προεκλογική δέσμευση της Κυβέρνησης, δεν συνιστούν συντηρητική εμμονή στο δόγμα νόμος και τάξη, αλλά αίτημα της συντριπτικής πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας, όπως φάνηκε και στις εκλογές της 7^{ης} Ιουλίου. Γι' αυτό και στα θέματα της ασφάλειας, οι πολίτες θα κρίνουν αυτήν την Κυβέρνηση πολύ αυστηρά. Γιατί κουράστηκαν από την κατάσταση της ανομίας και της ανασφάλειας που είναι γενικευμένη, με ολόκληρες περιοχές ή χώρους να καταδυναστεύονται από οργανωμένες μειοψηφίες και συμμορίες.

Για το λόγο αυτό, απαιτείται μια οργανωμένη και αποτελεσματική αντιμετώπιση του εγκλήματος. Που σημαίνει, πρώτα απ' όλα, ότι οι ποινές δεν θα είναι «χάδι», ότι δεν μπορεί να βγαίνει κάποιος με το 1/5, στην ουσία, της ποινής του. Τα ζήσαμε αυτά ήδη με το νόμο Παρασκευόπουλου και τις μαζικές αποφυλακίσεις, ακόμη και κρατουμένων για σοβαρά εγκλήματα. Και όπως πληροφορούμαστε κύριε Υπουργέ, ο ένας από τους συλληφθέντες τρομοκράτες, είχε αποφυλακιστεί το 2018 με το νόμο Παρασκευόπουλου, στο όνομα βεβαίως, της αποσυμφόρησης των σωφρονιστικών καταστημάτων.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, έρχεται όλα αυτά να τα διορθώσει με μια σειρά τροποποιήσεων που εμπεριέχουν την αυστηροποίηση του πλαισίου των ποινών σε επιμέρους εγκλήματα. Ταυτόχρονα, με την επαναφορά του Μονομελούς Εφετείου, φιλοδοξεί να επιταχύνει την απονομή της δικαιοσύνης που είναι μια από τις πληγές – συμφωνούμε νομίζω όλοι – του δικαιοσύνης μας συστήματος.

Θα ήθελα όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σταθώ ιδιαίτερα στη διάταξη που καθιστά κακούργημα τη χρήση και την κατοχή των μολότοφ. Δυστυχώς, υπάρχουν κάποιοι που δεν βλέπουν τίποτα κακό στις μολότοφ. Θυμίζω ότι ο ίδιος ο κ. Τσίπρας ως Πρωθυπουργός, τον Ιούλιο του 2017, απαντώντας στο συνάδελφό μας, κ. Κωνσταντίνο Τζαβάρα, είπε το απίστευτο : «εξαρτάται σε ποια μεριά είσαι όταν πέφτουν οι μολότοφ, εκεί που τις ρίχνουν ή εκεί που πέφτουν». Προφανώς, σε αυτό το πνεύμα, ήταν και οι ρυθμίσεις που είχαν προταθεί, σύμφωνα με τις οποίες, αν κάποιος κουβαλά μολότοφ και τις παραδώσει στις Αρχές πριν τον συλλάβουν, ούτε γάτα, ούτε ζημιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι βόμβες μολότοφ δεν είναι αθώες. Ευθύνονται για τον τραυματισμό δεκάδων αστυνομικών και συμπολιτών μας. Ευθύνονται ακόμη για τον άδικο θάνατο τριών αθώων συνανθρώπων μας στη MARFIN, που έγιναν παρανόλημα του πυρός, ένα έγκλημα που δυστυχώς, ακόμα και σήμερα, παραμένει ατιμώρητο.

Τελειώνοντας κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ενώσω κι εγώ τη φωνή μου με αυτήν την κυρία Γιαννάκου, ότι δεν μπορεί να παίρνουν άδειες αμετανόητοι τρομοκράτες και έμποροι ναρκωτικών. Και να εκφράσω την ικανοποίησή μου κύριε Υπουργέ, γιατί έγιναν αποδεκτές οι παρατηρήσεις μας για την παιδεραστία και τους διακινητές μεταναστών, αλλά και για την τιμωρία της κακόβουλης βλασφημίας των θείων. Το νοσηρό και ειδικό έγκλημα της παιδεραστίας, το οποίο δυστυχώς βλέπουμε να έχει πάρει διαστάσεις, πρέπει να αντιμετωπιστεί αποφασιστικά με δρακόντειους νόμους, με παραδειγματική τιμωρία. Χαίρομαι για τις αλλαγές που ανακοινώσατε, διότι κινούνται προς αυτήν την κατεύθυνση.

Επίσης, πιστεύω ότι στην προσπάθεια να αντιμετωπιστούν οι ασύμμετρες ροές των παράτυπων οικονομικών μεταναστών, όπως ανέφερε και ο Πρωθυπουργός, η αυστηροποίηση των ποινών για τους διακινητές, στέλνει ένα ξεκάθαρο μήνυμα. Ο νόμος μπορεί και πρέπει να λειτουργεί αποτρεπτικά προς τους διακινητές, που δύσκολα θα ρισκάρουν να συλληφθούν αν γνωρίζουν ότι τους περιμένουν βαριές ποινές και μακροχρόνια δεσμά.

Τέλος, θέλω να τονίσω ότι είναι ανάγκη να μετατραπεί η παράνομη ηχογράφιση, ουσιαστικά η υποκλοπή συνομιλιών, από πλημμέλημα σε κακούργημα. Φαντάζομαι ότι όλοι όσοι ενδιαφέρονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, δεν θα έχουν ενστάσεις.

Με αυτές τις σκέψεις κύριε Υπουργέ, ολοκληρώνω την τοποθέτησή μου. Δεν ξέρω εάν θα έχω τη δυνατότητα να τοποθετηθώ στην Ολομέλεια, γιατί πληροφορούμαστε ότι την Τετάρτη θα έχουμε και πάλι νομοσχέδιο στην Επιτροπή μας. Θέλω, λοιπόν, να σας ευχαριστήσω πραγματικά, γιατί κάνατε αποδεκτές πολλές από τις παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν στο πλαίσιο των τεσσάρων συνεδριάσεων και από τους συναδέλφους βουλευτές και από τους φορείς, που κλήθηκαν να καταθέσουν τις σκέψεις και τις παρατηρήσεις τους.

Αυτό, νομίζω, είναι και το πνεύμα της β' ανάγνωσης και χαίρομαι γιατί άκουσα ότι και στην Ολομέλεια, μέχρι την τελική ψήφιση του νομοσχεδίου, είστε ανοιχτός σε παρατηρήσεις και προτάσεις. Ευχαριστώ.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Κελέτσης.

ΚΕΛΕΤΣΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζήτησα τον λόγο για να θέσω ένα θέμα στον κ. Υπουργό, το οποίο κατά την άποψή μου θα πρέπει, με τις αλλαγές που κάνουμε, να το ξαναδούμε. Τι θέλω να πω και που αναφέρομαι.

Στο άρθρο 210 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, έτσι όπως ισχύει σήμερα, μετά τον Ιούλιο, απαγορεύεται στους ειδικούς επιστήμονες, οι οποίοι συνεπικουρούν, σε πολλές περιπτώσεις, τον εισαγγελέα διαφθοράς, να συμμετέχουν στην κύρια διαδικασία στο ακροατήριο, ως μάρτυρες. Κατά την άποψή μου, αυτό δεν έχει δικαιολογητική βάση, με την εξής έννοια. Αυτοί είναι οι ειδικοί επιστήμονες, όπως λέει και το άρθρο 36 του Κώδικα, οι οποίοι συνεπικουρούν, με τις γνώσεις τους και μόνο, πάνω σε εντελώς ειδικά θέματα, τα οποία αντιμετωπίζει ο εισαγγελέας διαφθοράς, στις διάφορες υποθέσεις που αναφύονται, είτε αυτές είναι οικονομικής φύσεως, είτε είναι τραπεζικής φύσεως και εν πάση περιπτώσει είναι τελείως εξειδικευμένα ζητήματα.

Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν, με αυτές τις γνώσεις τους, καταθέτοντας στο ακροατήριο, να διευκολύνουν και στην κρίση του δικαστή, όταν πια η υπόθεση φτάσει, αν φτάσει, στο ακροατήριο, ώστε να έχει μια ξεκάθαρη άποψη για το θέμα. Κατά την άποψή μου, θα έπρεπε να το δείτε. Οι επιστήμονες, επαναλαμβάνω, αυτοί, που είναι εντελώς ειδικοί εξειδικευμένοι επιστήμονες, θα μπορούσαν και στο ακροατήριο, στη φάση δηλαδή, της κύριας διαδικασίας, να μην αποκλείονται από μάρτυρες, αλλά να μπορούν να καταθέτουν τις απόψεις τους και τις γνώσεις τους, βοηθώντας το έργο των δικαστών.

Αυτό, βέβαια, προϋποθέτει, αν κάνετε δεκτή αυτή την αιτιολογία την οποία λέω, θα πρέπει να αλλάξουμε το 210, δηλαδή να άρουμε την απαγόρευση αυτή και επίσης, νομίζω, πρέπει να γίνει και μια τροπολογία και στο 36, που προβλέπει, επίσης, για το θέμα αυτό. Ευχαριστώ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Λάππας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Κύριε Κελέτση, πρέπει να σας πω ότι η νομολογία, αναλύοντας το άρθρο 210, το παλιό 211, ο οποιοσδήποτε έχει συμμετάσχει ή συμβάλει στην να προδικασία μέχρι την διατύπωση του κατηγορητηρίου, λέει ότι δεν μπορεί να εξεταστεί. Τι άλλο θα κάνει από το να επαναλάβει το πόρισμα του ένας πραγματογνώμονας, από το να εξεταστεί ενόρκως στο ακροατήριο; Δηλαδή, η τελολογία της διάταξης της είναι πολύ ορθή και, νομίζω, οι συνεργάτες του κ. Υπουργού, που είναι νομικοί, θα το καταλάβουν αυτό. Δεν μπορεί να εξετασθεί ο πραγματογνώμονας στην κύρια διαδικασία. Διότι, συνέβαλε με ό,τι είχε να συμβάλει, στην διατύπωση στην προδικασία, για να διατυπωθεί το κατηγορητήριο και να πάρει η υπόθεση σε ανάκριση κ.λπ. ή και στα πλαίσια της τακτικής ανάκρισης μπορεί να εξετασθεί ένας πραγματογνώμονας. Αλλά δεν μπορεί στο ακροατήριο. Το έχει πει ο Άρειος Πάγος, κ. Πρόεδρε, για αυτό το αναφέρω και θα το ξέρουν οι συνεργάτες του κ. Υπουργού, ότι είναι μια πρόταση η οποία φαίνεται λογική, αλλά θα βρει «τείχο» απέναντι σε νομολογιακά, αλλά και σε επιστημονικού χαρακτήρα επιχειρήματα, γι' αυτό το λόγο, άλλωστε, έχει θεσπισθεί αυτή η διάταξη στο 210.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Κελέτσης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Καταρχήν, χαιρόμαι για το σκεπτικό του κ. Λάππα. Αυτό το σκεπτικό είναι πολύ χρήσιμο και στην Προανακριτική Επιτροπή που εξετάζουμε το θέμα της συμμετοχής του κυρίου Πολάκη ή όχι.

Ήθελα, απαντώντας, στην ουσία σε αυτό που είπε ο κ. Λάππας. Και οι πραγματογνώμονες, κύριε Λάππα, δεν μπορούν να κληθούν από το δικαστήριο, όταν μετέχει ένας πραγματογνώμονας στην προδικασία με τη σημερινή, την παραδοσιακή; Όταν μετέχει ο πραγματογνώμονας στην προδικασία, μπορεί να κληθεί στο δικαστήριο και να καταθέσει επί συγκεκριμένων θεμάτων και να λύσει απορίες των δικαστών. Δεν είναι κάτι πρωτοφανές.

Και υπάρχει, επίσης, απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου που λέει ότι δεν υπάρχει τέτοιο πρόβλημα.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Μυλωνάκης.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ (Ειδικός Αγορητής της Ελληνικής Λύσης -ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ): Επειδή είναι η δεύτερη ανάγνωση και βρισκόμαστε στο τέλος της συνεδρίασης της Επιτροπής. Η «Ελληνική Λύση» προτείνει «καθιέρωση ποινικά κολάσιμου τις προσβολής με έργο ή δια λόγου της γενοκτονίας των Ποντίων, των Αρμενίων και των Εβραίων».

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αυτό έχει γίνει, έχει ψηφιστεί από την προηγούμενη Βουλή.

Τον λόγο έχει ο κ. Υπουργός και έπειτα θα ακολουθήσει η ψηφοφορία επί της αρχής και επί των άρθρων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μέσα από μια εξαντλητική θα έλεγα συζήτηση και μέσα από μια κανονική κοινοβουλευτική διαδικασία, ολοκληρώσαμε και τη δεύτερη ανάγνωση του νομοσχεδίου, που αφορά στις αλλαγές του νέου Ποινικού Κώδικα.

Η αλήθεια είναι ότι είχα δεχθεί και δεν θα σας πω καμία υπερβολή, εκατοντάδες εισηγήσεις αλλαγών στον Ποινικό Κώδικα. Τι κάναμε, όμως και είναι μια απάντηση και προς τον κ. Καστανίδη.

Κύριε Καστανίδη, κρατήσαμε το πνεύμα του νέου Ποινικού Κώδικα, δεν το αλλάξαμε. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Θα σας έλεγα, μάλιστα, ότι υπήρξαν τόσο βάσιμες προτάσεις αλλαγών, που η αλήθεια είναι ότι αν πρέπει να υποστήριζε κανείς από την αρχή το πνεύμα του Ποινικού Κώδικα, δεν θα μπορούσε να τις κάνει δεκτές και γι' αυτό και δεν γίνανε.

Αντίθετα, κρατήσαμε την ίδια Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή - αναγκάζομαι να επαναλάβω κάποια βασικά σημεία και προηγούμενης τοποθέτησής μου, για να γίνουν απολύτως σαφή κάποια ζητήματα - ακριβώς, για να μην αλλάξει μια κατεύθυνση στην οποία είχαμε συμφωνήσει όλοι, πριν ψηφιστεί από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, μια μέρα πριν κλείσει, προκειμένου να προκηρυχθούν επίσημα οι εκλογές, γιατί, ακριβώς πιστεύαμε ότι πρέπει η Ελλάδα να προχωρήσει σε μια κατεύθυνση, θα σας έλεγα, αντιστοίχισης του δικού της Ποινικού Δικαίου, με το Ποινικό Δίκαιο που υπάρχει σχεδόν σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες.

Γι' αυτό το λόγο, λοιπόν, και επιμείναμε στη συγκεκριμένη κατεύθυνση.

Όπως μπόρεσα να κωδικοποιήσω, κυρίως από τις τοποθετήσεις των συναδέλφων, Ειδικών Αγορητών, Εισηγητών των Κομμάτων της Αντιπολίτευσης, οι παρατηρήσεις επικεντρώνονται, περίπου σε τρία συγκεκριμένα ζητήματα.

Το ένα ζήτημα είναι η αντιμετώπιση, γενικότερα, της τρομοκρατίας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω, ότι η συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας έχει μια διαφορετική άποψη από αυτή που εκφράζεται μέσα από τις αλλαγές στο νέο Ποινικό Κώδικα.

Το γεγονός ότι ενσωματώνουμε μια Ευρωπαϊκή Οδηγία στο ελληνικό δίκαιο, στην πραγματικότητα δείχνει, ότι, πρέπει, επιτέλους να δούμε από ποια πλευρά θέλουμε να «σταθούμε». Από την πλευρά της Ευρώπης, που έχει συγκεκριμένους κανόνες, συγκεκριμένες αρχές; Ή σε μια ad hoc, αν θέλετε, αντιμετώπιση, όλων των ευρωπαϊκών ζητημάτων, τα οποία με έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο, εντάσσονται στις νομοθεσίες των ευρωπαϊκών χωρών και από την άλλη πλευρά αναρωτιόμαστε αν θα πρέπει να τα ενσωματώσουμε ή όχι; Το λέω, διότι, αντιλαμβάνεστε, κύριε Λάππα, ότι ακόμη και για ένα ζήτημα, για το οποίο κάνατε πολύ μεγάλη φασαρία από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ και που αφορούσε στο θέμα των ταξιδιών, των ταξιδιών που μπορεί να γίνονται για κάποιο συγκεκριμένο λόγο, έχετε υπόψη σας τι ετοίμαζε ο προηγούμενος Υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Κοντονής, μέσα από τη Νομοπαρασκευαστική του Επιτροπή; Ένα πολύ αυστηρότερο πλαίσιο, μέσα από το οποίο ήλεγχαν όλη αυτή τη διαδικασία και βεβαίως ποινικοποιούνταν με μια πολύ συγκεκριμένη λογική.

Εμείς δεν κάναμε τίποτα παραπάνω, επαναλαμβάνω, από το να ενσωματώσουμε την Ευρωπαϊκή Οδηγία και μάλιστα, μέσα από κινδύνους που ξέρουμε, ότι όχι μόνο περιγράφονται ως πιθανότητες, αλλά, ήδη έχουν καταγραφεί ως γεγονότα σε μια προηγούμενη περίοδο. Άλλωστε κι' εσείς το γνωρίζετε, όλοι το γνωρίζουμε, τι έχει συμβεί, τι πρέπει να προλάβουμε και με ποιο τρόπο θα προστατεύσουμε την ελληνική κοινωνία από τέτοιου είδους φαινόμενα.

Το δεύτερο ζήτημα για το οποίο είδα ότι υπήρχε μια πολύ μεγάλη συζήτηση, είναι το αν και γιατί κάνουμε μια ειδική διάταξη για την προστασία των Συμβολαιογράφων, ενόψει των πλειστηριασμών.

Εδώ υπάρχει διάκριση μεταξύ των δημοσίων υπαλλήλων και των δημόσιων λειτουργών. Οι συμβολαιογράφοι δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι, είναι δημόσιοι λειτουργοί. Υπήρχε μία γενικότερη τοποθέτηση των μεγάλων οργανισμών, με τους οποίους είμαστε σε μια τακτική πλέον επικοινωνία και σε μια σοβαρή συνεννόηση, μιλάω για τον ΟΟΣΑ και την GRECO, οι οποίοι ζητούσαν από τη δική τους πλευρά, να υπάρχει ένα νομικό πλαίσιο προστασίας των συμβολαιογράφων, διότι προφανώς και από την άλλη πλευρά, αν πρέπει να εξελιχθεί μια διαδικασία, δεν φταίει κανένας άνθρωπος, ο οποίος καλείται να κάνει τη δουλειά του, να βρίσκεται μονίμως σε μια λογική απειλής ή σε μια λογική, η οποία περιορίζει σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό την πραγματική ελευθερία και διαφυλάσσει τα συνταγματικά δικαιώματα του κάθε πολίτη. Αυτό ήταν ένα ζήτημα, το οποίο πρέπει να προσέξουμε, έπρεπε να το δούμε, γι' αυτό ακριβώς και το εντάξαμε.

Πριν φτάσω στο κορυφαίο θέμα, της μεταξύ ημών αντιπαράθεσης, που αφορά στην αλλαγή του 390, θα σας πω ότι η προσπάθεια που κάναμε για τις τροπολογίες που καταθέσαμε στην αρχή της συζήτησης, όντως μπορεί να ήταν εκτός της συζήτησης της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, αλλά έχω την εντύπωση ότι καταρχήν σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό επιλύουν διαδικαστικά ζητήματα στο χώρο της δικαιοσύνης, τα οποία ετέθησαν σχεδόν από το σύνολο των δικαστικών λειτουργών, αλλά και από την άλλη πλευρά αντιμετωπίζουν κάποια ζητήματα, που εγώ προσωπικά πιστεύω δεν έχουν την κατεύθυνση της επιστροφής σε ένα κράτος που έρχεται από το παρελθόν, σε μια πολιτεία που έρχεται από το παρελθόν, αλλά έχουν μια λογική διαφύλαξης των πραγματικών δικαιωμάτων και των πραγματικών ελευθεριών. Αναφέρομαι βεβαίως, στο συγκεκριμένο ζήτημα της βλασφημίας.

Κοιτάζτε, μακριά από μένα προσωπικά, η επιστροφή σε μια αναχρονιστική άποψη και το λέω ξεκάθαρα. Θέλω να είμαι πολύ καθαρός απέναντί σας, αλλά πείτε μου αλήθεια, με όλα αυτά τα οποία είδαμε το τελευταίο χρονικό διάστημα να γίνονται - μιλάω φυσικά για την εγκατάσταση μεταναστών, προσφύγων σε βασικές δομές, που ιδρύονται και στην ενδοχώρα και με τα προβλήματα, που κάποιες τοπικές κοινωνίες αρχίζουν πλέον να διαμορφώνουν, μιας και δεν υπάρχει η γενικότερη κουλτούρα - δεν πρέπει να προστατεύσουμε τις πραγματικές ελευθερίες των ανθρώπων; Έχετε διαβάσει τη διατύπωση; Διαμορφώσατε μια άποψη, σε σχέση με το θέμα του παιδικού βιασμού. Είδατε κύριε Λάππα, ότι κάναμε την προσπάθεια να προσέξουμε ακριβώς τη διατύπωση, ούτως ώστε να μην επηρεάζεται άλλο άρθρο. Το ίδιο κάνουμε και εδώ κάθε φορά και γίνεται μια πολύ μεγάλη και συγκεκριμένη προσπάθεια, λέξη προς λέξη. Είναι μια πολύ επίπονη εργασία, ακόμη και η αλλαγή λίγων άρθρων στον Ποινικό Κώδικα, κάτι που νομίζω ότι ξέρετε όλοι πάρα πολύ καλά, προκειμένου να μην δημιουργηθούν μέσα από μια διατύπωση, ζητήματα τα οποία είτε επιδρούν σε κάποιο άλλο άρθρο είτε αλλάζουν την ουσία και την φιλοσοφία.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, κάνουμε συγκεκριμένες παρεμβάσεις, συγκεκριμένες αλλαγές, όχι με καμία πρόθεση να επιστρέψουμε σε μια πολιτεία, η οποία έρχεται από το παρελθόν, αλλά μέσα από μια πρόθεση να διαφυλάξουμε τα πραγματικά δικαιώματα και τις πραγματικές ελευθερίες όλων των πολιτών, ανεξαρτήτως φυσικά πολιτικού πιστεύω - γιατί άκουσα και αυτό από κάποιους συναδέλφους και μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση - και φυσικά, ανεξαρτήτως θρησκευτικού πιστεύω. Αυτό σημαίνει μια σύγχρονη ευνομούμενη ευρωπαϊκή πολιτεία, μια ελεύθερη πολιτεία, η οποία μπορεί να προστατεύει όλους τους πολίτες, ανεξαρτήτως της οποιασδήποτε κατεύθυνσης, της οποιασδήποτε

άποψης, του οποιουδήποτε θρησκευτικού δόγματος. Αυτή είναι η προσπάθεια, η οποία γίνεται.

Άκουσα με μεγάλο ενδιαφέρον, όλους τους συναδέλφους. Κυρία Γιαννακοπούλου, πρέπει να σας πω ότι οι διατάξεις στον κώδικα οδικής κυκλοφορίας, ούτως ή άλλως ισχύουν. Εδώ μπορεί να υπάρχει μια μερική περιγραφή κάποιων ζητημάτων στον Ποινικό κώδικα, αλλά αυτούσιο το νομοσχέδιο των διατάξεων του κώδικα οδικής κυκλοφορίας εξακολουθεί να υφίσταται και να λειτουργεί και να ισχύει. Δεν έχει αλλάξει κάτι επ' αυτού. Σας επαναλαμβάνω, ότι εμείς δεν αλλάξαμε και τίποτε επί της ουσίας.

Υπήρξαν και κάποια άλλα ζητήματα, τα οποία για μένα είχαν πολύ μεγάλο ενδιαφέρον. Χαρακτηριστικά, κυρία Κομνηνάκα, εγώ πραγματικά εντυπωσιάζομαι. Εναντίον της ποινικής ευθύνης, όσων έχουν βόμβες μολότοφ; Το Κ.Κ.Ε. δεν μας έχει συνηθίσει σε κάτι τέτοιο, μου κάνει τρομερή εντύπωση.

Εγώ ξέρω ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος έχει μια εντελώς διαφορετική προσέγγιση στο ζήτημα γενικώς όλων αυτών των ζητημάτων, όλων αυτών, εν πάση περιπτώσει, που έχουν να κάνουν με το πώς κανείς τηρεί και την έννομη τάξη και μπορεί να διαμαρτύρεται ή να διαδηλώνει με έναν συγκεκριμένο πολύ συγκεκριμένο τρόπο. Πραγματικά εντυπωσιάζομαι και σας το λέω, είναι μια θέση την οποία ειλικρινά πρώτη φορά ακούω αυτή την πλευρά.

Θα ήθελα επίσης, να κάνω μια παρατήρηση, έχω την εντύπωση ότι βλέπετε πολλές αμερικανικές ταινίες, μια επιχειρηματολογία που κατά βάσιν έχει βασισθεί στους όρους «νόμος και τάξη» ή «λευκό κολάρο» προφανώς, έχει να κάνει με μια συγκεκριμένη προσέγγιση που δεν έχει σχέση με την Ελλάδα. Πρέπει, δηλαδή, να καταλάβουμε λίγο ότι εδώ έχουμε μια άλλη κοινωνική πραγματικότητα, υπάρχει μια εντελώς διαφορετική κουλτούρα, δεν υπάρχει κουλτούρα η οποία προσιδιάζει με μια χώρα, η οποία βρίσκεται από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Αντίθετα προσπαθούμε να δούμε και να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα μέσα από μια λογική που υπαγορεύει η δική μας κοινωνική πραγματικότητα και αυτό θέλω όλοι να το αντιληφθούμε και να το καταλάβουμε. Το μεγαλύτερο μέρος της αντιπολίτευσης στάθηκε στα σχόλια διά των αλλαγών μου στο άρθρο του 390, δεν θέλω να ανοίξω πολλά ζητήματα, για την κακουργηματική απάτη θα πείτε κάτι για την πλημμεληματοποίηση, που έγινε με τον προηγούμενο Ποινικό Κώδικα;

Ξέρετε, η κακουργηματική απάτη δεν έχει μόνο τη ζημιά έχει και την ωφέλεια σε αντίθεση με την απιστία που έχει μόνο τη ζημιά ως δεδομένο και το ξέρουμε πάρα πολύ καλά. Εκεί, δεν είδα κανέναν πραγματικά ευαίσθητο να βγαίνει να φωνάζει, να διαμαρτύρεται, να αντιτίθεται, να επιχειρηματολογεί. Τώρα, θυμηθήκαμε ότι υπάρχει ένα ζήτημα, δηλαδή η ουρά που έμεινε, και αυτό μας δημιουργεί ένα πρόβλημα, αλλά πάμε να δούμε επί της ουσίας, τι γίνεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τελευταία έκθεση ενός μεγάλου χρηματοπιστωτικού οργανισμού ανέφερε ότι για να προχωρήσει η αναβάθμιση της οικονομίας και της πιστοληπτικής αξιολόγησης της χώρας μας πρέπει να γίνουν δύο πράγματα. Πρώτον, η Ελλάδα να προχωρήσει στο δρόμο των μεταρρυθμίσεων, που ήδη είναι προδιαγεγραμμένες, ήδη εντάσσονται σε ένα πλαίσιο μιας συγκεκριμένης πολιτικής που η σημερινή Κυβέρνηση, νομίζω ότι έχει κάνει ξεκάθαρο εδώ και πάρα πολύ καιρό και δεύτερον, να υπάρξει σημαντική μείωση των κόκκινων δανείων των ελληνικών τραπεζών. Έχετε αντιληφθεί, για τι μιλάμε όταν φέρνουμε τη συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση; Μιλάμε για τις μικρές, μιλάμε για τις μεσαίες επιχειρήσεις, που αυτή τη στιγμή ασφυκτιούν, που αυτή τη στιγμή δεν μπορούν να ρυθμίσουν το δικό τους δάνειο.

Θα αναλάβετε την ευθύνη να πείτε στους Έλληνες πολίτες ότι εμείς αυτού του είδους τη ρύθμιση δεν τη θέλουμε; Αυτό τον ξαφνικό θάνατο που επί κρέμεται κάθε μέρα, κάθε ώρα και στιγμή επάνω από εκατοντάδες χιλιάδες τέτοιου είδους μικρομεσαίες επιχειρήσεις, θα μπορέσουμε να το σταματήσουμε, διότι αυτό είναι το ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε. Τώρα, αν θέλετε να μου πείτε, κύριε Λάππα, γιατί εσείς κάνατε τον ν. 4472, τον κάνατε μόνο για το πτωχευτικό δίκαιο, τον κάνατε μισό και δεν θέλετε να κάνετε το άλλο μισό βήμα, προκειμένου να βοηθήσουμε την οικονομία να πάρει μπρος, να δοθούν δάνεια και να προστατεύσουμε τις υγιείς, σε ένα βαθμό ή επιχειρήσεις, εν πάση περιπτώσει, που μπορούν να αντέξουν σε αυτή την οικονομική κρίση, είναι ένα ζήτημα το οποίο χωράει πάρα πολλή συζήτηση.

Μην έχετε την αίσθηση ότι δεν έχει προβληματίσει την Κυβέρνηση ή και εμένα τον ίδιο αυτή ρύθμιση. Έχω κάνει την προσπάθεια να επικοινωνήσω με πάρα πολλούς ανθρώπους που γνωρίζω, με ανθρώπους οι οποίοι έχουν σχέση με το δικαστικό χώρο, με συναδέλφους Βουλευτές, με τον κ. Καστανίδη, με πολλούς ανθρώπους προσπαθώντας να βρω και τη σωστή διατύπωση, αλλά κυρίως, να μη δημιουργήσουμε ούτε κενά ούτε προβλήματα σε μια επιλογή. Είναι όμως, μια πολύ ευκρινής θέση της Κυβέρνησης, σε αυτό το χρονικό σημείο που βρισκόμαστε, να μπορέσουμε να κάνουμε μια επιλογή που θα δώσει ώθηση στην ελληνική οικονομία και ταυτόχρονα, θα δώσει τη δυνατότητα να κουρευτούν τα κόκκινα δάνεια, να πάρουν ένα φιλί ζωής οι μικρομεσαίες ελληνικές επιχειρήσεις και να μπορέσει η οικονομία να ακολουθήσει το δρόμο της ανάπτυξης. Ημίμετρα δεν υπάρχουν και το ξέρετε πάρα πολύ καλά.

Εγώ είχα μια πάρα πολύ σοβαρή συζήτηση με τον κ. Καστανίδη, να μου επιτρέψετε να μιλήσω και δημόσια κ. Καστανίδη, ο οποίος έκανε μια πρόταση, η οποία νομίζω είχε πραγματικό ενδιαφέρον, αλλά πρέπει κανείς εκεί να δει τα πράγματα, γιατί αμέσως γεννά τα επόμενα δύσκολα αποτελέσματα.

Είχε πει, ότι ενδεχομένως θα μπορούσαμε, να βάλουμε την Τράπεζα της Ελλάδος, ως γνωμοδοτικό μηχανισμό, προκειμένου, να προχωρήσουμε στη διαδικασία του να μετατρέψουμε τη διαδικασία από αυτεπάγγελτο, σε έγκλιση, αλλά και εκεί θα είμαστε ακριβώς στην ίδια λογική, διότι θα πρέπει, να κάνουμε πάλι νομοθετική ρύθμιση για τα στελέχη της Τράπεζας της Ελλάδος, για τον ίδιο ακριβώς λόγο, για το πώς δίνουν μία τέτοια γνωμοδότηση.

Εκεί ακριβώς βρισκόμαστε σε μια προσπάθεια, να διαμορφώσουμε την τελική ρύθμιση και το τελικό κείμενο που - εν πάση περιπτώσει- πιστεύω, ότι με αυτό τον τρόπο, θα μπορούσαμε να δρομολογήσουμε και την πραγματική οικονομική ανάπτυξη στη χώρα μας.

Δεν υπάρχουν ούτε δεύτερες, ούτε τρίτες σκέψεις, ούτε καμία σχέση με αμνήστευση, μιας και δεν υπάρχει και το ξέρετε πάρα πολύ καλά, διότι όλες αυτές οι υποθέσεις ήδη βρίσκονται σε μια εξέλιξη και κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει αυτή την εξέλιξη.

Άρα, λοιπόν, υπάρχει ή μια σοβαρή απόφαση του Ελληνικού Κοινοβουλίου, να νομοθετήσει σε μια κατεύθυνση που θα απελευθερώσει την οικονομία και θα δώσει τη δυνατότητα ρύθμισης των κόκκινων των δανείων, ή από κει και πέρα, θα εξακολουθούμε να κινούμαστε σε αυτή την υποκριτική διάσταση, που κάποιοι μπορούν να αθρώνονται «για ψύλλου πήδημα» και κάποιοι, με πολύ σοβαρούς λόγους, δεν θα μπορούν να βλέπουν, πως μπορεί να ρυθμίζεται μια πραγματικότητα, για την οποία όλοι αναγνωρίζουμε, ότι υπάρχει πρόβλημα και πρέπει να γίνουν κάποιες συγκεκριμένες επιλογές.

Νομίζω, ότι η συζήτηση στην Ολομέλεια θα μας δώσει την ευκαιρία, να πούμε και περισσότερα πράγματα, θα ήθελα, να σας αναγγείλω, θα το έλεγα στην Ολομέλεια, αλλά θα το πω από τώρα, ότι πρόθεσή μου είναι, να συσταθεί Επιτροπή παρακολούθησης των αποτελεσμάτων του Νέου Ποινικού Κώδικα. Και να γίνει ακριβώς αυτό που και εσείς είπατε κύριε Λάππα, στην πρώτη σας ομιλία, να δούμε τα αποτελέσματα τα οποία παράγει ο νέος Ποινικός Κώδικας μετά από ένα εύλογο χρονικό διάστημα, προκειμένου, όλοι μαζί να δούμε και τις τυχόν αδυναμίες και τα τυχόν προβλήματα, αλλά βεβαίως και τις αναγκαίες αλλαγές που ενδεχομένως, θα χρειαστεί να γίνουν μετά από ένα χρόνο, ίσως και μετά από μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Νομίζω, ότι ένας Νέος Ποινικός Κώδικας δεν μπορεί παρά να βρίσκεται πάντα από το μικροσκόπιο μιας διαδικασίας, που βλέπουμε, ότι δημιουργεί δεδομένα και στην κοινωνία και στο δικαστικό χώρο και στο νομικό χώρο.

Άρα, λοιπόν, είναι αναγκαίο κατά την γνώμη μου, να υπάρχει μια Επιτροπή παρακολούθησης των αποτελεσμάτων του Νέου Ποινικού Κώδικα.

Θα ήθελα, να σας ευχαριστήσω όλους ανεξάρτητα από τις διαφορετικές απόψεις, οι οποίες στη Δημοκρατία πρέπει να υπάρχουν, είναι γεγονός, ότι υπήρξε μια συμβολή σε ένα σοβαρό και παραγωγικό διάλογο, νομίζω, ότι όλοι μας λίγο ή πολύ συμβάλαμε σε αυτή την κατεύθυνση.

Άκουσα με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, ακόμη και τις τελευταίες τοποθετήσεις συναδέλφων του κ. Κελέτση, του κ. Παππά, του κ. Χαρακόπουλου, του κ. Καστανίδη.

Θα έλεγα κ. Καστανίδη, ότι για το άρθρο 99, το οποίο αναφέρατε προηγουμένως, εμείς το μόνο το οποίο κάναμε, ήταν να ορίσουμε το χρόνο έναρξης της αναστολής. Δεν κάνουμε κάτι άλλο.

Το άρθρο 99, προέρχεται από την ίδια Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, δεν προέρχεται από κάπου αλλού, για να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα. Δηλαδή, η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή είναι από τη μία ή είναι από την άλλη πλευρά. Γι' αυτό το λέω.

Θέλω όλους να σας ευχαριστήσω και θα το κάνω και ονομαστικά. Τον κ. Κωνσταντινίδη, τον Εισηγητή της Πλειοψηφίας, τον κ. Λάππα, τον Εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, την κυρία Γιαννακοπούλου, την κυρία Κομνηνάκα, την κυρία Αλεξοπούλου - δεν είναι σήμερα - την αντικαθιστά η κυρία Μπακαδήμα, τον κ. Μυλωνάκη.

Νομίζω, ότι όλοι μας προσπαθήσαμε να φτάσουμε σε ένα αποτέλεσμα, που εγώ προσωπικά πιστεύω, ότι είναι προς τη θετική κατεύθυνση.

Θέλω να ευχαριστήσω αυτή τη στιγμή και που αυτό το βήμα το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης τον κ. Αλεξανδρή, για τη συμβολή του στις αλλαγές του Νέου Ποινικού Κώδικα, τον κ. Στεφανή, τον κ. Τσανάκα, τους συνεργάτες μου και βεβαίως τους δύο δικαστικούς λειτουργούς, που βρίσκονται στο χώρο του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Νομίζω, ότι όσοι τουλάχιστον γνωρίζουν κατανοούν, ότι ακόμα και αυτές οι μικρές αλλαγές είναι αποτέλεσμα μιας πολύ σκληρής δουλειάς.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω, ότι τα τελευταία σαββατοκύριακα τα πέρασαν όλοι οι συνεργάτες μου στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και το λέω ειλικρινά σε μια προσπάθεια αφενός μεν να αποφύγουμε πολλές φορές το γεγονός, ότι αλλάζοντας κάτι μικρό σε ένα άρθρο, είχε επίπτωση σε πολλά περισσότερα άρθρα, αλλά βεβαίως και να καταθέσουμε προτάσεις προς την Εθνική Αντιπροσωπεία που σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό βελτιώνουμε το Νέο Ποινικό Κώδικα τον ισχύοντα από την 1/7/2017, απαντώντας σε βασικά ερωτήματα, όντας συνεπής σε βασικές προεκλογικές δεσμεύσεις της Ν.Δ., αλλά κυρίως, δίνοντας την αίσθηση στους Έλληνες πολίτες, ότι οι νομοθετικές πρωτοβουλίες, που αφορούν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης τυγχάνουν μιας πολύ σοβαρής επεξεργασίας από τη μια πλευρά, αλλά δημιουργούν και το αίσθημα της πραγματικής ασφάλειας για τους ίδιους, σε μια Πολιτεία Δικαίου, η οποία φροντίζει κάθε φορά, για το πώς γεγονότα, τα οποία, σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό, στο παρελθόν, δημιούργησαν ερωτηματικά, δημιούργησαν σκιές, πλήγωσαν ενδεχομένως, ανθρώπους ή ένα κομμάτι της κοινωνίας, αντιμετωπίζονται με τον πλέον πειστικό, με τον πλέον σοβαρό τρόπο.

Ευχαριστώ πολύ. Επιφυλάσσομαι φυσικά για την Ολομέλεια.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ο κ. Υπουργός, είχε την καλοσύνη να κάνει, εγώ, για λόγους δεοντολογίας, δεν το έκανα, μια αναφορά στο πρόσωπό μου, για ένα σχέδιο διάταξης που συνέταξα σχετικά με το άρθρο 390. Θέλω να σας διαβεβαιώσω, ότι δεν αναφέρθηκα προηγουμένως, για λόγους δικής μου δεοντολογίας, δεν ήθελα να πω οτιδήποτε, μέχρις ότου αποσαφηνιστεί η θέση του Υπουργού Δικαιοσύνης, καταλαβαίνω, ότι είναι κάτι που το σκέφτεται μέχρι την Ολομέλεια.

Θέλω, όμως, να σας πω το εξής, για να μη δημιουργηθούν παρεξηγήσεις, ότι δεν πρόκειται, κύριε Υπουργέ, για διάταξη, για το σχέδιο που ετοίμασα, που μετατρέπει, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, το αυτεπάγγελτο σε έκκληση, όπως είπατε, είναι αυτεπάγγελτη η δίωξη και για τα τραπεζικά στελέχη. Όταν, δηλαδή, έχουμε αναφορά του άρθρου 390 της κακουρηματικής απιστίας, στα τραπεζικά στελέχη, είναι αυτεπάγγελτη η δίωξη, απλώς, θέτουμε μια θετική δικονομική προϋπόθεση, για να αποφύγουμε αυτό το φαινόμενο του εισαγγελικού πληθωρισμού, όπως είχα πει κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην πρώτη ανάγνωση, θέτουμε μια ασφαλιστική δικλίδα, σύμφωνα με την οποία, ο εισαγγελέας, πρέπει να απευθυνθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος, στο πλαίσιο του εποπτικού της ρόλου, να βεβαιώσει, ότι κατά την παραβίαση των κανόνων της χρηστής και επιμελούς διαχείρισης, προκλήθηκε ζημία στο συγκεκριμένο τραπεζικό ίδρυμα και εφόσον βεβαιώσει η Τράπεζα της Ελλάδος, συνεχίζεται η άσκηση των καθηκόντων του κ. εισαγγελέως. Εδώ, πρόκειται για αυτεπάγγελτη δίωξη, απλώς μπαίνει μια θετική δικονομική προϋπόθεση, για να γνωρίζουν οι συνάδελφοι. Προσοχή, δεν γίνεται, με αυτή τη διάταξη, κύριε Υπουργέ, τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα.

Το άρθρο 390 σε συνδυασμό με το 405, παραμένει αλώβητο, τα άρθρα τα δύο αυτά, στο κείμενό σας. Εάν υιοθετήσετε την άποψη, τροποποιείται ειδικός νόμος, ο 4472, όπου υπάρχουν ανάλογες σχετικές διατάξεις για την ποινική ευθύνη των τραπεζικών στελεχών, είναι νόμος τον οποίο εισηγήθηκε και ψήφισε η προηγούμενη κυβέρνηση, εκεί προβλέπονται μια σειρά από διατυπώσεις, αλλά αφορά κυρίως, επιχειρήσεις που τελούν σε εκκαθάριση, ή υπάγονται, ή θα υπαχθούν στον πτωχευτικό κώδικα, στην πτωχευτική διαδικασία.

Άρα, λοιπόν, χρειαζόμαστε μια ρύθμιση που δεν θα είναι τροποποίηση του ποινικού κώδικα, θα είναι τροποποίηση του ν. 4472 και επαναλαμβάνω, το αυτεπάγγελτο παραμένει, θέτουμε απλώς μια θετική δικονομική προϋπόθεση. Θα συνιστούσα, ολόθερμα, σε όλους μας, μια τέτοια διάταξη, που θα αποτελούσε, κατά πάσα πιθανότητα, εκτιμώ, κύριε Πρόεδρε, αντικείμενο ψήφισσης όχι μόνο από την κοινοβουλευτική πλειοψηφία, να μην χαθεί ως ευκαιρία, Ειδάλλως, εάν θα πάτε στην επέκταση, όπως σχεδόν απειλήσατε, της κατ' έγκληση δίωξης κακουρηματικής απιστίας σε ολόκληρο τον ιδιωτικό τομέα, τότε, νομίζω, ότι ανοίγουμε τους ασκούς του Αιόλου.

Κύριε Πρόεδρε, μια φράση, να εικάσω, από αυτά που είπε ο κ. Υπουργός Δικαιοσύνης, γιατί εγώ, του έχω προτείνει και την κακουρηματική υπεξαίρεση και την κακουρηματική απάτη, να την συμπεριλάβει στα αυτεπαγγέλτως διωκόμενα εγκλήματα, δεν μιλάω για το δημόσιο. Να υποθέσω, από αυτό που είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι στην περίπτωση της κακουρηματικής απάτης και της κακουρηματικής υπεξαίρεσης, μιλώ πάντοτε για τις δύο μορφές εγκλήματος που δεν αφορούν το δημόσιο και είναι έτσι και αλλιώς αυτεπαγγέλτως η δίωξη, να υποθέσω, ότι θα επεκτείνεται την αυτεπάγγελτη δίωξη

στην κακουργηματική απάτη και στην κακουργηματική υπεξαίρεση; Θα ήμουν ένας από τους βασικούς υποστηρικτές της θέσης σας στην Ολομέλεια.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε κ. Καστανίδα, θα απαντήσει στις υποθέσεις σας ο κ. Υπουργός στην Ολομέλεια. Εγώ, κύριε Υπουργέ, θέλω να εκφράσω την ευαρέσκεια μου για την Επιτροπή που προαναγγείλατε στην κατακλείδα της τοποθέτησής σας, την Επιτροπή που θα παρακολουθεί την αποτελεσματικότητα του νόμου που εισηγείστε προς ψήφιση στη Βουλή, και μακάρι η πρόταση αυτή να είναι παράδειγμα και για άλλους συναδέλφους σας στην Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις».

Όπως συνάγεται από τις τοποθετήσεις των Εισηγητών και των Ειδικών Αγορητών, τα άρθρα 3, 4,5 και 7, όπως τροποποιήθηκαν από τον κ. Υπουργό, γίνονται δεκτά κατά πλειοψηφία.

Τα άρθρα 1, 2,6, 8 και 9, γίνονται δεκτά ως έχουν, κατά πλειοψηφία.

Επίσης, γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία και το ακροτελεύτιο άρθρο.

Τέλος, ερωτάται η Επιτροπή, αν το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης γίνεται δεκτό στο σύνολο του.

Πολλοί βουλευτές: δεκτό, δεκτό.

Συνεπώς, το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις», γίνεται δεκτό επί της Αρχής, επί των Άρθρων και στο σύνολο του, κατά πλειοψηφία.

Στο σημείο αυτό γίνεται η γ' ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Επιτροπής. Παρόντες ήταν οι βουλευτές κ.κ. Βούλτεψη Σοφία, Ζεμπίλης Αθανάσιος, Κελέτσης Σταύρος, Κοτρωνιάς Γεώργιος, Κούβελας Δημήτριος, Κωνσταντινίδης Ευστάθιος, Παππάς Ιωάννης, Τσιγκρής Άγγελος, Χαρακόπουλος Μάξιμος, Λάμπας Σπυρίδωνας, Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια), Καστανίδης Χαράλαμπος, Συντυχάκης Εμμανουήλ, Κομνηνάκα Μαρία και Μυλωνάκης Αντώνιος.

Τέλος και περί ώρα 15.30' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ